

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி இஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி

அட்டவணை Index

பக்கம் Page

ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி வரும் தேதி Sri Krishna Jayanthi falling Date	2
ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி வழிபாடு முறை Sri Krishna Jayanthi Pooja Method	3
நாலாயிரதிவ்ய பிரபந்தத்தில் கண்ணன் -விளக்க உரை Sri Krishna in NalayiraDivya Prabandam	4
பண்டைய தமிழ் நாட்டில் கண்ணன் வழிபாடு Sri Krishna worship in Tamil Nadu (Olden Days)	8
பழந்தமிழில் மாயோன் தொன் மம் - வளர்ச்சியும் சுழற்சியும் சு. சந்திரா - தமிழ் ஆராய்சியாளர் Sri Krishna and Tamil Literature	8
When is Janmashtami?	11
Chronology of Events in Lord Krishna's Life (Traditional Calculation) தொல்லியல் - கிருஷ்ணரின் அவதார காலமும் துவாரகை அகழ்வாய்வும் ஆய்வுக்கட்டுரை	12
கோகுலாஷ்டமி பட்சணங்கள் மற்றும் செய்முறைகள் Sri Gokulashtami- Sweets and savouries	17
திரை இசையில், கர்நாடக இசையில் சில கண்ணன் பாடல்கள் ச.சண்முகம் Sri Krishna – Classical Music and Cinematography	19
கிருஷ்ண ஜெயந்தி கோலங்கள் Sri Krishna Jayanthi – Kolam - Rangoli	26
நமது அன் மை பகுதி மற்றும் வெளிநாடுகளில் வழிபாடு Sri Krishna Jayanthi celebration in and around	27
ஸ்ரீ கிருஷ்ண அஷ்டோத்திரம், சர்வ காயத்ரி Sri Krishna Ashtothram, Sarva Gayatri	28

இவ்வருடம் கோகுலாஷ்டமி - ஜென் மாஷ்டமி என்று வருகிறது?

When is Janmashtami? - Chronology of Events in Lord Krishna's Life

இவ்வருடம் கோகுலாஷ்டமி 3 நாட்களில் வருகிறது இதில் எந்த நாளில் வழிபடுவது என்கிற ஒரு விடையை இங்கு தருகிறேன் .

அஷ்டமி திதி – துவக்கம்: 13.8.2009 வியாழன் காலை 9:25

முடிவு: 14.8.2009 வெள்ளி காலை 7:58

ரோகினி நட்சத்திரம் – துவக்கம்: 14.8.2009 வெள்ளி இரவு 7:53

முடிவு: 15.8.2009 சனி இரவு 6:43

ஜென் மாஷ்டமி என்பது சைவ-வைணவ வழிபாடு ஆகும், அதில் 4 பிரதான முறைகள் உள்ளன அவற்றின் சூத்திரப்படிதான் ஜென் மாஷ்டமி நாளான கண்ணம் செய்து, நிர்ணயித்து கடைபிடிக்க வேண்டும்

இந்தியாவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் திருக்கோவில் வழிபாடுகள் ஆரியப்பட்டியம், சூர்ய சித்தாந்த, வாக்கிய பஞ்சாங்க முறைப்படிதான் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. அதன் அடிப்படையில் திதி, நட்சத்திரம் கணணம் செய்து ஜென் மாஷ்டமி சூத்திரத்தை உபயோகித்து வைணவ முறைகளான வைகானஸம், பாஞ்சாரத்திர வழிகளுக்கு ஏற்ப ஹீகோகுவாஷ்டமியை தீர்மானிக்க வேண்டும்.

பகவான் கிருஷ்ணன் பிறப்பு:

சரியாக 5227 வருடங்களுக்கு முன் னர் அதாவது கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் 19 ஜூலை 3228 ஆண்டு அவதரித்தார்

அப்பொழுது சூர்ய சித்தாந்தப்படி, சாந்திரமான்(சந்திரமாதம்) முறை சிராவண மாதம் பஞ்ச அஷ்டமி திதி(சிராவண மாஸம் தேய்பிறை எட்டாம்நாள்) அன்று நள்ளிரவு ரிஷப லக்ஷத்தில் ரிஷப ராசியில் சந்திரன் ரோகினி நட்சத்திரத்தில் இருக்கும் காலத்தில் அவர் பிறந்தார்

கிருஷ்ணரின் வாழ்ந்த காலஅளவியல் கணக்கீடில் இருவேறு கருத்துக்கள் உள்ளன, மேலும் கால கணித அளவியலில் மஹாபாரதம் அடிப்படையில் சற்று வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. மேலும் விபரம் இக்கட்டுரையின் இறுதியில் ஆங்கிலத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

துவாரகை பகுதி கடல் அகழ்வாரய்ச்சியில் கிருஷ்ணனின் கால நகரகட்டிடங்கள் பற்றிய பல உண்மைகள் தெரியவந்துள்ளன அந்த தகவல்களின் இணைய இணைப்புகளும் இம்மடலின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளது.

3228 BC - Descension of Bhagwan Krishn

According to the “Surya Siddhant” the astrologers have calculated that kaliyug started on the afternoon of 17th February, 3102 BC. In the Bhagwatam, Brahma tells in round figures that Krishn remained on this earth planet for 125 years

(यद्वंशेऽवतीर्णस्य भवतः पुरुषोत्तम । शरच्छतं व्यतीयाय पञ्चविंशाधिकं प्रभो ॥ 11/6/25).

Accordingly, if 125 years is added to February, 3102, it comes to February 3227 BC. But Krishn's descension was in the Rohini *nakṣhatra* (asterism) of the 8th waning moon midnight of *bhādon* (August) which is about seven months earlier. Thus, **His descension date is 3228 BC** and He stayed on the earth planet for 125 years and about 7 months.

விதிகள்(குத்திரம்):

ஒவ்வொரு பண்டிகைக்கும் நிர்ணய விதி உள்ளது அதபோல கோகுலாஷ்டமியில் விதிகள் கீழ்க்கண்டவாறு
கோகுலாஷ்டமி - வியாழன் 13 ஆகஸ்ட் 2009 (Gokulashtami Thursday 13th Aug 2009)

“சிராவண மாஸ பகுள அஷ்டமி பிரதானம்

பொருள்: சிரவணம் (ஆவணி) சந்திர மாஸம் தேய்பிறை எட்டாம் நாள் முக்கியம்

ஜெயந்தி - வியாழன் 13 ஆகஸ்ட் 2009 (Jayanthi Thursday 13th Aug 2009)

சிராவண மாஸ பகுள அஷ்டமி ரோகினி, ஹரிஷ்ணநாம யோகமும்

பொருள்: ஆவணி சந்திர மாஸம் தேய்பிறை எட்டாம் நாளும் ரோகினி நட்சத்திரமும், ஹரிஷ்ண யோகமும் சேர்ந்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜெயந்தி ஆகும்

வைகாநாஸ ஜெயந்தி – வெள்ளி 14 ஆகஸ்ட் 2009 (Vaiganasa Jayanthi Thursday 14th Aug 2009)

சிராவண மாஸ பகுள அஷ்டமி ரோகினி, முன் திதி, நட்சத்திர வேதை இருக்க கூடாது

பொருள்: ஆவணி (சந்திர மாஸம்) தேய்பிறை எட்டாம் நாளும் ரோகினி நட்சத்திரமும் சேர்ந்து இருக்கும் பொழுது அஷ்டமி திதி ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி ஆகும்

**பஞ்சாரத்திர, வைஷ்ணவ ஜெயந்தி - வெள்ளி 14 ஆகஸ்ட் 2009
(Pancharatra, Vaishnav Jayanthi Thursday 14th Aug 2009)**

ரோகினி, அஷ்டமி வேதையில்லாமல் சுத்தமாக இருந்தல் கிராக்கியம், அஷ்டமி, ரோகினியின் முடிவு சூரிய உதயத்தின் பின் 2 நாழிகைக்குள் இருப்பின் அன்று தான் வைஷ்ணவ ஜெயந்தி குறிப்பாக ரிஷப லக்ஷம் முக்கியமானதாகும்

கிருஷ்ண ஜெயந்தி வழிபாடு முறை

வாசலில் வண்ணக்கோலம் இட்டு, வீட்டில் பூஜை அறையில் எட்டு இதழ் தாமரைக்கோலம் இட்டு அதன் மேல் பால கிருஷ்ணன் சிலையை வைத்து அழகு படுத்தி, பழங்கள், தின் பண்டங்களை வைத்து இறைவனின் திருநாமங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்து, மனதை ஒருமைப்படுத்தி பிரார்த்தனை செய்து தீபாராதனை காட்டுவது, இல்லம் முழுவதும் தூபம் போடுவது தான் பொதுவான வழிபாடாகும்.

இதைத்தவிர பல விதமான வழிபாட்டு முறைகள் உள்ளதால் குறிப்பிட்ட வழிபாட்டு முறைதான் சரி என்றும், அதைத்தான் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல, எனவே தங்களின் குல வழக்கப்படி, சுற்றுப்புறத்தார் மரபுப்படி வழிபடுத்தல் நன்று.

வழிபாட்டு முறைகள் வேறானாலும், இறைவனை அடைவது என் கிற நோக்கம் ஒன் றேதான் !

நல்ல மக்கட்செல்வம், அறிவு, ஆற்றல், நீதி, நேர்மை, கொடை எண்ணம் ஆகிய வற்றை முன் நிறுத்தியை கிருஷ்ண ஜெயந்தி வழிபாடு நடத்தப்படுகிறது.

இறைவனின் திருநாமங்களை உச்சரித்தும், மனதால் தியானித்தும், மேற்படி நன் னாளில் நம்மால் இயன் றாவு ஆதரவற்றோர் இல்லங்களுக்கு உதவி செய்தும் இறைவனை வழிபடலாம்.

நம்பகுதியில் வசிக்கும் குழந்தைகளுக்கு பலவிதமான கலைப்போட்டிகளை நடத்தி அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணரலாம்.

பெண்களுக்கு கோலம்(ரங்கோலி) போட்டி, உணவுப்போட்டி, மெஹந்திப்போட்டி மற்றும் அவர்களின் திறன் களை மதிக்கும் வகையில் கலைப்போட்டிகளை நடத்துவதும் வழிபாடுதான் !

நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தத்தில் கண்ணன்

பெரியாழ்வார் திருமொழி 1.1:

பாகுரம் 1

வண்ண மாடங்கள் சூழ் திருக்கோட்டியூர்
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்
எண்ணெய் கண்ணம் எதிர் எதிர் தூவிட
கண்ணன் முற்றம் கலந்தளறாயிற்றே

அழகு பொருந்திய மாடங்கள் நிறைந்த திருக்கோட்டியூரில் வாழும் கண்ணன் கேசவன் நம்பி திருவாய்ப்பாடியிலே நந்தகோபரின் இனிய இல்லத்திலே பிறந்த போது, அவன் பிறந்த மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடும் முகத்தால் ஆயர்கள் ஒருவர் மீது பூசிய நறுமண எண்ணெயாலும் ஒருவர் மீது ஒருவர் தூவிய வண்ண வண்ணச் சுண்ணப் பொடிகளாலும் கண்ணனின் வீட்டுத் திருமுற்றம் எண்ணெயும் சுண்ணமும் கலந்து சேறானது.

இந்தப் பாசுரத்தில் கண்ணனை அறிமுகம் செய்யும் போது கண்ணன், கேசவன், நம்பி என்ற மூன்று பெயர்களைச் சொல்கிறார். அழகிய கண்களை உடையவன், கண்ணைப் போன்றவன், கண்களுக்கு விருந்தானவன், அழகிய திருமுடிக்கற்றைகளை உடையவன், கேசியை அழித்தவன், நற்குணங்களால் நிறைந்தவன், அழகன் போன்ற எல்லா பொருளையும் ஒரே நேரத்தில் அழகுபடச் சொல்லிச் செல்கிறார். கண்ணன் அவதரித்ததால் நந்தகோபருடைய இல்லை இனிய இல்லமானது. கண்ணன் பிறந்த பின்னர் நந்தகோபர் தன் இல்லத்தின் தலைவனாக கண்ணனைக் கொண்டான் என்பதால் நந்தகோபர் திருமாளிகையின் திருமுற்றத்தை கண்ணன் முற்றம் என்றார். செம்புலப்பெயல்நீர் என்பார் தமிழ்ப்புலவர். அதே போல் இங்கே எண்ணெயும் சுண்ணமும் கலந்து சேறாகிக் கிடக்கிறது. ஆழ்வாருடைய காலத்திலும் கண்ணனுடைய காலத்திலும் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க எண்ணையை ஒருவர் மீது ஒருவர் பூசிக்கொண்டும் வண்ணச் சுண்ணப்பொடிகளை ஒருவர் மீது ஒருவர் தூவிக்கொண்டும் மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் ஹோலிப் பண்டிகையில் வண்ணப்பொடிகளைத் தூவியும் நீரில் கரைத்துத் தெளித்தும் மகிழ்கிறார்களே.

பாகுரம் 2.

ஒடுவார் விழுவார் உகந்து ஆலிப்பார்
நாடுவார் நம்பிரான் எங்குற்றான் என்பார்
பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்ட நின்று
ஆடுவார்களும் ஆயிற்று ஆய்ப்பாடியே

திருவாய்ப்பாடியிலிருக்கும் மக்கள் எல்லோரும் தங்கள் தலைவரான நந்தகோபருக்குத் திருக்குமரன் பிறந்ததைக் கேள்விப்பட்டு மகிழ்ச்சி பெருகி தாம் செய்வது என்ன என்றே புரியாமல் சிலர் ஓடினார்கள்; சிலர் எண்ணெயும் சுண்ணமும் கலந்த திருமுற்றத்துச் சேற்றில் வழக்கி விழுந்தார்கள்; சிலர் தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் விதமாக உரக்கக் கூவினார்கள்; ஒருவரை மற்றவர் கட்டித் தழுவினார்கள்; நம் தலைவனான கண்ணன் எங்கே இருக்கிறான் என்று கூறிக் கொண்டு அவனை தேடினார்கள் சிலர்; சிலர் இனிய குரலில் பாடினார்கள்; சிலர் பலவிதமான பறைகளை இசைத்து ஆடினார்கள். இப்படி கண்ணன் பிறந்த நேரத்தில் பெரும் திருவிழாவைப் போலிருந்தது திருவாய்ப்பாடி.

இந்தப் பாசுரத்தில் கண்ணனின் திருவவதாரத்தை ஆய்ப்பாடியில் வாழ்ந்த ஐந்து லட்சம் ஆயர்கள் எப்படி குதூகலமாகவும் கோலாகலமாகவும் கொண்டாடினார்கள் என்பதைச் சொல்கிறார் பட்டர்பிரான். கிருஷ்ண ஜனனத்தால் மகிழ்ச்சியுறாதவர்கள் வருமில்லை திருவாய்ப்பாடியிலே. ஆலிப்பார் என்பதற்கு உரக்கக் கூவுதல், ஆலிங்கனம் (கட்டித் தழுவுதல்) என்று இரு பொருளைச் சொல்கின்றனர் பெரியோர்.

பாகுரம் 3.

பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்
காணத் தாம் புகுவார் புக்குப் போதுவார்
ஆணைப்பார் இவன் நேரில்லை காண்
திருவோணத்தான் உலகாளும் என்பார்களே

எல்லா சீர்களையும் உடைய இந்த சிறு பிள்ளை கம்சனைப் போன்றவர்களிடம் இருந்து மறைந்து வளர்வதற்காக அந்தப் பெருமைகளை எல்லாம் பேணி/மறைத்து நந்தகோபர் இல்லத்தில் பிறந்தான். அப்போது அவனைக் காண்பதற்காக எல்லா ஆயர்களும் ஆய்ச்சியர்களும் திருமாளிகைக்குள் புகுவார்களாகும் உள்ளே புகுந்து அவனைக் கண்டு வெளியே வருபவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். புகுபவர்களும் புக்குப் போதுபவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் கண்ணனின் பெருமைகளைப்

பேசிக் கொள்கிறார்கள். 'இவனைப் போன்ற அழகுடைய ஆண்மகன் வேறு யாரும் இல்லை. இவன் திருவோணத்தானாகிய திருமாலால் அளக்கப்பட்ட மூவுலகங்களையும் ஆள்வான்' என்று சொல்கிறார்கள்.

இந்தப் பாசுரத்தில் கண்ணனின் பெருமைகளை திருவாய்ப்பாடி வாழ் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொண்டதைச் சொல்கிறார். பேணிச் சீருடை என்ற சொற்றொடருக்கு 'பேணுவதற்கு உரிய சீர்களை உடைய' என்று பொருள் கொண்டாலும் பொருத்தமே. திருவோணத்தான் உலகாளும் என்ற சொற்றொடருக்கு 'திருவோணத்தானாகிய திருமாலின் உலகங்களை ஆளுவான்' என்று பொருள் கொண்டாலும் சரி தான்; 'இவன் திருவோணத்தானாகிய திருமாலே. இவன் உலகங்களை எல்லாம் ஆளுவான்' என்று பொருள் கொண்டாலும் சரியே.

பாசுரம் 4.

உறியை முற்றத்து உருட்டி நின்றாடுவார்
நறுநெய் பால் தயிர் நன்றாகத் தூவுவார்
செறி மென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்து எங்கும்
அறிவழிந்தனர் ஆய்ப்பாடி ஆயரே

பால் தயிர் நெய் முதலானவை வைத்திருந்த உறிகளை எடுத்து வந்து கண்ணனின் திருமாளிகை முற்றத்தில் உருட்டி உருட்டி தங்கள் மனம் போன படி ஆடுகின்றார்கள் சிலர். நறுமணம் மிக்க நெய், பால், தயிர் மூன்றையும் எல்லா இடங்களிலும் தூவுகின்றார்கள் சிலர். நெருக்கமாக வளர்ந்து மென்மையாக இருக்கும் கூந்தல் அவிழ்ந்ததும் தெரியாமல் மனம் ஆழ்ந்து திளைத்து ஆடுகின்றார்கள் சிலர். இப்படி நல்லது கெட்டது பிரித்தறியும் அறிவினை கண்ணன் பிறந்த மகிழ்ச்சியில் இழந்து திருவாய்ப்பாடி முழுவதும் ஆடக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இந்த ஆயர்கள்.

நெய், பால், தயிர் போன்றவற்றை மகிழ்ச்சியின் மிகுதியால் முற்றமெங்கும் தூவினார்கள் என்பதொரு பொருள். கண்ணனுக்கு நன்மை உண்டாகும் பொருட்டு (நன்று ஆக) எல்லாவற்றையும் எல்லோருக்கும் தானமாகக் கொடுத்தார்கள் என்று இன்னொரு பொருளைச் சொல்கிறார்கள் பெரியவர்கள்.

பாசுரம் 5.

கொண்ட தாள் உறி கோலக் கொடு மழு
தண்டினர் பறி ஓலைச் சயனத்தர்
விண்ட முல்லை அரும்பன் ன பல்லினர்
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்து நெய்யாடினார்

இந்த இடையர்கள் தாங்கி வந்த உறிகள் அவர்கள் கால்களைத் தொடுமளவிற்கு இருக்கின்றன. அவர்களது ஆயுதங்களான அழகிய கூர்மையான மழுவையும் மாடு மேய்க்கும் கோல்களையும் ஏந்தி வந்திருக்கின்றனர். பனைமரத்திலிருந்து பறித்து எடுத்த ஓலையால் செய்த பாயை இரவில் படுக்கப் பயன்படுத்திவிட்டு அதனையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். பறித்தெடுத்த முல்லை அரும்பு போன்ற வெண்மையான பற்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட இடையர்கள் நெருக்கமாகக் கூடி கண்ணன் பிறந்த மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடும் முகமாக நெய்யால் ஆடினார்கள்.

மாடு மேய்க்கப் போன இடத்தில் பால் கறக்க நேர்ந்ததால் அந்த பாலை இட்டு வைத்த உறியையும் தாங்கி வந்திருக்கின்றனர். அந்த உறிகளைக் காஷி போல் ஏந்தி வந்தார்கள் போலும். அப்படி ஏந்தி வந்த உறிக்காஷி அவர்களது தாள்களை/கால்களைத் தொடுமளவிற்கு இருக்கின்றன. இலை தழைகளைப் பறித்து மாடுகளுக்கு இடுவதற்காக சிறிய மழுவாயுதத்தைத் தாங்கி வருகிறார்கள். மாடுகளை மேய்க்கும் கோல்களையும் தாங்கி வருகின்றார்கள். எந்த வித கெட்ட பழக்கங்களும் இல்லாததால் அவர்களது பற்கள் வெண்மையான முல்லை அரும்புகளைப் போல் இருக்கின்றன. கண்ணன் பிறந்த மகிழ்ச்சியில் எண்ணெய் தேய்த்து நீராடியதை நெய்யாடினார் என்று சொல்வதாகக் கூறினாலும் பொருத்தமே.

இராக்காவல் முடிந்து வந்தார்கள் என்பது பெரியோர்கள் சொன்ன பொருள். அதிகாலையில் மாடு மேய்க்கச் செல்பவர்கள் கண்ணன் பிறந்த செய்தியைக் கேட்டு வந்து மகிழ்ந்து நெய்யாடினார்கள் என்றாலும் பொருத்தமே.

இங்கே அண்டர் என்று சொன்னது அண்டத்தில் வாழும் தேவர்களை என்றொரு கருத்தும் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே விளக்கியிருக்கும் செயல்களைச் செய்பவர்கள் இடையர்களாக இருக்கவே வாய்ப்புள்ளதாலும் முன்பின் வரும் பாசுரங்கள் இடைச்சேரியைப் பற்றியே பேசுவதாலும் அண்டர் என்று ஆயர்களையே எனலாம்.

பாசுரம் 6.

கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடார நீர்
பையவாட்டிப் பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்
ஐய நா வழித்தாளுக்கு அங்காந்திட

கண்ணனாகிய குழந்தையின் கையையும் காலையும் நீட்டி நிமிர்த்து, பெரிய பானையிலே நறுமணப்பொருட்களுடன் காய்ச்சப்பட்ட வெந்நீரைக் கொண்டு மென்மையாக குழந்தையை நீராட்டி, மென்மையான சிறிய மஞ்சள் கிழங்காலே குழந்தையின் நாக்கை வழிக்கும் போது அப்போது அங்காந்த (திறந்த, ஆ காட்டிய) திருவாயின் உள்ளே வையம் ஏழும் கண்டாள் யசோதைப் பிராட்டியார். ஆகா. என் ன விந்தை!

இன் றைக்கும் சிறு குழந்தையைக் குளிப்பாட்டும் போது தாய்மார்கள் கால்களை நீட்டி அமர்ந்து குழந்தையை முழந்தாள் மூட்டின் மேல் வைத்துக் குளிப்பாட்டுகிறார்கள். அப்போது குழந்தைக்கு சிறிதும் அதிர்ச்சி ஏற்படாத வண்ணம் சிறிதே வெம்மையான நீரை பையப் பைய ஊற்றி நீராட்டுகிறார்கள். அன் றைக்கும் அசோதைப் பிராட்டியார் தன் சிறு குழந்தையாம் இளஞ்சிங்கத்தை அப்படித் தான் நீராட்டியிருக்கிறாள். குழந்தையின் கையும் காலும் நன் கு செயல்படுவதற்காக அவற்றை நீட்டி நிமிர்த்துவதும் இன் றைக்கும் தாய்மார்கள் செய்வதே (சில இல்லங்களில் பாட்டிமார்கள் செய்கிறார்கள்). அப்படி கையும் காலும் நீட்டி நிமிர்த்திய பின் கடார நீரால் கண்ணக் குழந்தையை நீராட்டி அவனது நாக்கை வழிப்பதற்காக வாயை திறந்த போது அங்கே ஏழலகையும் கண்டு வியந்து போனாள். ஐய என் ற சொல்லால் அந்த வியப்பைக் குறிக்கிறார் ஆழ்வார்.

மண்ணெடுத்து உண்டதால் அண்ணனால் தடுக்கப் பட்டு அன்னையால் ஆராயப்படும் போது வாயுள் ஏழுலகம் காட்டினான் என் றே இதுவரை படித்தும் கேட்டும் இருக்கிறோம். ஆழ்வார் அந்த நிகழ்வை இன்னும் விரைவாக்கி பிறந்த சில நாட்களிலேயே நடப்பதாகக் கூறுகிறார்.

பாகரம் 7.

வாயுள் வையகம் கண்ட மடநல்லார்
ஆயர் புத்திரன் அல்லன் அருந்தெய்வம்
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன்
மாயனென்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே

கண்ணனின் திருவாயுனுள் எல்லா உலகங்களையும் கண்ட யசோதைப் பிராட்டியும் மற்ற ஆய்ச்சியர்களும் மிகவும் வியந்து 'ஆயர்களின் பிள்ளை இல்லை இவன். பெறுதற்கரிய தெய்வமே இவன். பரந்த புகழையும் சிறந்த பண்புகளையும் உடைய இந்த பாலகன் எல்லா உலகங்களையும் மயக்கும் அந்த மாயனே' என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி மகிழ்ந்தனர்.

கண்ணனுடைய திருவருளால் தெய்வீகக் கண் பெற்ற யசோதைப் பிராட்டியார் கண்ணனின் திருவாயுனுள் ஏழுலகங்களையும் கண்டு வியந்து மற்ற ஆய்ச்சியர்களையும் அழைத்துக் காண்பித்தாள். கண்ணன் அவர்களுக்கும் திருவருள் செய்து தெய்வீகக் கண்களைக் கொடுக்க அவர்களும் அவன் திருவாயுனுள் உலகங்களைக் கண்டு வியந்தனர். வியந்து 'இவன் இடைப்பிள்ளை இல்லை; ஏழுலகங்களையும் மயக்கும் மாயனே' என்று சொல்லி மகிழ்ந்தனர்.

பாகரம் 8.

பத்து நாளும் கடந்த இரண்டாம் நாள்
எத்திசையும் சயமரம் கோடித்து
மத்தமாமலை தாங்கிய மைந்தனை
உத்தானம் செய்து உகந்தனர் ஆயரே

கண்ணன் பிறந்து பன்னிரண்டாம் நாள் அந்தக் குழந்தைக்கு பெயர்கூட்டு விழா நடக்கிறது. அந்தத் திருவிழாவிற்காக எல்லா திசைகளிலும் கொடிகளும் தோரணங்களும் தாங்கிய வெற்றித் தூண்கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திருவிழாவில் யானைகள் நிறைந்த கோவரந்தன மலையைத் தாங்கிய மைந்தனாம் கோபாலனை கைத்தலங்களில் வைத்துக்கொண்டு மகிழ்ந்தனர் ஆயர்கள்.

குழந்தை பிறந்து பத்தாம் நாளிலோ பன்னிரண்டாம் நாளிலோ ஏதோ ஒரு நல்ல நாளில் பெயர் சூட வேண்டும் என்று சொல்கின்றன சாத்திரங்கள். அதனை ஒட்டி பன்னிரண்டாம் நாள் அன்று எல்லாத் திசைகளிலும் தோரணங்களையும் கொடிகளையும் நாட்டிக் கொண்டாடுகின்றனர் ஆயர்கள். இங்கே ஆயர்கள் என்றது ஆண் பெண் இருபாலரையும்.

தங்கள் கைகளில் வைத்துக் கொண்டாடினர் என்று சொன்னாலும் தகும். உத்தானம் என்று சொன்னதால் தலை மேல் குழந்தையைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கொண்டாடினர் என்றாலும் சரியே.

கோவரந்தன மலையைத் தூக்கிய நிகழ்ச்சி பிற்காலத்தில் நடந்திருந்தாலும் அந்த நிகழ்ச்சி நடந்ததற்கு பின் னர் வாழ்ந்தவர் ஆழ்வார் என்பதால் அதனை இங்கே நினைத்துக் கொண்டார் என்பதில் குறையில்லை. திருவாய்ப்பாடியில் நடந்ததை திருக்கோட்டியூருக்குக் கொண்டு வந்ததைப் போல் பின் னர் நடந்ததை முன் னரே நினைத்துக் கொண்டார் போலும்.

பாகரம் 9.

கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை இறுத்திடும்
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்
மிடுக்கிலாமையால் நான் மெலிந்தேன் நங்காய்

'கண்ணனைத் தொட்டிலில் உறங்குவதற்காக இட்டால் அந்தத் தொட்டில் கிழிந்து போகும்படி உதைக்கிறான் . கையில் எடுத்துக் கொண்டாலோ இடுப்பை முறிக்கும் அளவிற்கு ஆடுகிறான் . இறுக்கி அனைத்துக் கொண்டால் வயிற்றின் மேல் பாய்கிறான் . தேவையான வலிமை இல்லாததால் நான் மிகவும் மெலிந்தேன் பெண்ணே' என்று யசோதைப் பிராட்டியார் தோழியிடம் முறையிடுகிறார்.

இங்கே மிடுக்கிலாமையால் என்றது யசோதையாகிய தன்னை என்றும் கிருஷ்ணக் குழந்தையை என்றும் இருவிதமாகப் பெரியோர்கள் பொருள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் . பிறந்து பன்னிரண்டே நாட்கள் பிஞ்சினைப் பற்றி கூறுவதால் குழந்தையின் மென்மையை மிடுக்கிலாமை என்றார் . சிறிதே வளர்ந்த குழந்தையைப் பற்றி யசோதையார் கூறினார் என்றால் அது தன்னைக் கூறினார் என்னிலும் தகும் . இன்றைக்கும் தமது குழலியரைப் பற்றி தாயர் இந்தக் குறையைக் கூறி மெச்சிக் கொள்வதைக் கேட்கிறோமே .

பாகரம் 10.

செந்நெலார் வயல்குழ் திருக்கோட்டியூர்
மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை
மின்னு நூல் விட்டுசித்தன் விரித்தயிப்
பன்னுபாடவல்லார்க்கு இல்லை பாவமே

செந்நெல் ஆர்க்கும் வயல்கள் குழந்த திருக்கோட்டியூரில் நிலைத்து வாழும் எல்லா கல்யாண குணங்களும் நிரம்பிய நாரணன் திருவாய்ப்பாடியில் பிறந்த சரிதத்தை திருமார்பில் முப்பரி நூல் மின்னும்படியாகத் திகழும் விஷ்ணுசித்தர் விவரித்துச் சொன்ன இந்தப் பாடல்களை மீண்டும் மீண்டும் பாடுபவர்களுக்கு இறைவனைச் சிந்திக்கவும் அடையவும் தடையாக நிற்கும் பாவங்கள் நீங்கும் .

செந்நெல் ஆர்க்கும் என்றதனால் இம்மைப்பயன் கள் குறைவின்றி விளங்குவதைக் காட்டினார் . மன்னு என்று என்றும் நிலைத்து வாழ்வதைக் கூறியதால் அர்ச்சாவதாரத்தின் குறைவில்லாப் பெருங்குணத்தைக் காட்டினார் . நாரணன் என்று சொன்னதால் எவ்விடத்தும் எவ்வுயிரிலும் வாழ்பவன் என்பதையும் எவ்விடமும் எவ்வுயிரும் தன்னுள் கொண்டவன் என்பதையும் கூறினார் . நம்பி என்றதால் அர்ச்சாவதாரத்தில் மிக வெளிப்படையாக நிற்கும் பெருங்குணமான செளலப்யத்தை / நீர்மையைக் காட்டினார் . இல்லை பாவமே என்றதனால் கைங்கர்ய விரோதிகளான பாவங்கள் நீங்கினபடியைக் கூறினார் .

இல்லங்களில் திவ்ய பிரபந்தம் இல்லாதவர்கள் இணையதளங்களில் சென்று ஒலி, எழுத்து வடிவில் தரவிறக்கம் செய்யலாம்

இதற்கான இணைய தளங்கள்

<http://www.andavan.org>

<http://www.srirangapriya.net>

<http://www.sundarasimham.org>

<http://www.srivaishnavam.com>

<http://www.prapatti.com>

<http://www.ahobilamutt.org>

பண்டைய தமிழ்நாட்டில் கண்ணன் வழிபாடு

வேத காலத்தில் இருந்து , வழிப்பட்டு வரப்படும் ஒரு வழிமுறை தான் , நாராயண வழி பாடு ! வேதத்தில் நாராயண சூக்தம் என்ற பகுதி ஒன்று உள்ளது. அதில்

"நாராயண பரோ த்யாதா த்யானம் நாராயண: பர:"

முடிவாக தியானிக்கத் தக்கவன் நாராயணனே. நாராயண தியானம் தான் ஒப்பற்றது என்கிறது

திருமால் வழிபாடு தமிழ் மக்களிடையே தொன்று தொட்டு வழங்கி வந்தமைக்கு

தொல்காப்பியம் சான்று பகர்கின்றது. இது சங்க காலம் முதலே இருந்து வந்துள்ளது .

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் - என்கிறார் தொல்காப்பியர்.

ஆனால் அப்போதெல்லாம் எந்த தத்துவ வேறு பாடு இல்லை .வேத நெறி மட்டுமே .

முல்லை நிலக்கடவுள் மாயோன் என்பதை தொல்காப்பியம் சொல்கின்றது. முல்லை நிலத்தின் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் கண்ணனுக்குப் பொருந்தி வருகின்றது. .சிறப்புடைப் பொருளை முற்படக் கிளத்தல், பூவை நிலைத் துறை போன்ற இலக்கண இலக்கிய செய்திகளிலும் காணலாம்

ஆரியத்தின் வருகைக்குப் பின்னர் ஆரியம் தமிழ்நெறியோடு செய்து கொண்ட உடன் பாடே மாயோனும் விஷ்ணுவும் இணைந்தது; சேயோனும் ஸ்கந்தனும் இணைந்தது; வாலியோனும் பலராமனும் இணைந்தது என்றெல்லாம் பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் சொல்லும் ஆரியம் வருவதற்கு முன்னரே தமிழ்நெறியில் ஸ்கந்தனுக்கு உரியவை, விஷ்ணுவுக்கு உரியவை, பலராமனுக்கு உரியவை என்று அவர்கள் வகுக்கும் செய்திகள் இருக்கின்றன

துவரைப்பதியிலிருந்து வந்த மன்னர் குடியினர் வேளிகள் என்று சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. துவரைப்பதி என்றால் கண்ணன் ஆண்ட துவாரகையைக் குறிப்பதாகச் சிலரும் கருநாடகத்தில் இருக்கும் துவாரசமுத்திரத்தைக் குறிப்பதாகச் சிலரும் சொல்கிறார்கள். மூவேந்தர்களில் பாண்டியர்கள் மூத்த குடியினர் என்பது உனக்குத் தெரியும். பாண்டியர்களுக்கு இணையான தொன்மையுடன் இருப்பவர்களாக வேளிரையும் இலக்கியத் தரவுகள் சுட்டுகின்றன. அவர்கள் வடக்கிலிருந்து தெற்கே வரும் போது சில தொன்மங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அல்லது துவாரகையை ஆண்ட யாதவ குலத்தவர்கள் தமிழர்களாகவே இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால் இந்தத் தொன்மங்கள் எல்லாம் தமிழர்களுடையதாகவே இருந்து ஆரியத்தில் பின்பு கலந்திருக்கலாம். என்றைக்கு ஆரியத் தொடர்பு ஏற்பட்டது, அது நிகழ்ந்த இடம் வடபுலமா தென்னகமா என்றெல்லாம் இன்னும் நுணுகிப் பார்க்கவேண்டும். ஆர்வமும் நேரமும் இருந்தால் இறங்கி ஆய்வு செய்யலாம்.

பழந்தமிழில் மாயோன் தொன்மம் - வளர்ச்சியும் சுழற்சியும்

சு. சந்திரா – தமிழ் ஆராய்சியாளர்

காடுறை கடவுளாகப் போற்றப்படுபவன் மாயோன் . இயற்கை யுருவினாக உருவான மாயோன் பற்றிய தொன்மக் குறிப்புகள் கதைக் கூறு உடையனவாய் உள்ளன. பண்பாட்டுக்கலப்புடன் வேதத்தில் குறிப்பிடப்படும் கிருஷ்ணனுடன் இணைந்து உள்ளன. தொன்மக் கதைகளாய் வளர்ந்துள்ளன. தத்துவநோக்கில் இயற்கையில் பரந்து சுழற்சி பெற்றுள்ளன. இதனை ஆய்வதே ஆய்வுரையின் நுவல் பொருளாகும்.

பழந்தமிழ் நூல்களில் மாயோன் :-

மாயோன் பற்றிய குறிப்புகள் பிற தெய்வங்களைவிட மிகுதியாகப் பழந்தமிழ் நூல்களில் பரவிக்கிடக்கின்றன. "தேயா விழுப்புசுழ்த் தெய்வமாக" (கலி:103:76) உள்ள மாயோனைக் குறிக்கும் திருமால் எனும் சொல் பழந்தமிழில் யாங்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை, மலை படுகடாஆம் முதலிய பத்துப்பாட்டு நூல்களிலும் ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை முதலிய எட்டுத்தொகை நூல்களிலும் மாயோன் பற்றிய தொன்மக் குறிப்புகள் இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

மாயோன் : இயற்கையுரு:

மாயோன் என்ற சொல் கரியநிறமுடையவன் என்ற பொருளைத் தருகின்றது.
மணிவரை அன்ன மாஅயோனே (புறம்.229) மண்ணுறுதிருமணி (புறம். 56:5)
நீலநிற உறவின் நெடியோன் (பெரும். 30.402) இருள் மயங்கும் மேனியன் (பரி.15:50) என இயற்கையுருவாக
மாயோன் குறிப்பிடப்படுகின்றான் .

காய்மலர்ப் பூவை கடலை யிருண்மணி அவையைந்து முறழு மணிகிளர் மேனியை (பரி.13:42-43)
எனக் காயாம்பூ, கடல், நீலமணி என இயற்கையின் உரு, கடவுளாகச் சங்க இலக்கியத்தில் சுட்டப்படுகின்றது.
மாஅல்:- பெரிய எனும் பொருண்மை உடைய மாஅல் என்னும் பெயரும் மாயோனுக்கு உரியதாகப் பழந்தமிழ்ப்
பாடல்களில் பயின்றுவரக் காண்கிறோம். முல்லை நிலக்காடுறைப் பகுதியின் நெடிய உருவினை மாயோனுக்கு ஏற்றி
மாலாகக் கொள்ளும் முறையினைப்படுத்துப்பாட்டின் பல இடங்களில் காணமுடிகிறது.

"மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பு" (முருகு.12) "மாயோன் அன்ன மால்வரைக்கவாஅன்" (நற்.32:1) என
நெடியோனாக மாஅல் உயருகின்றான் . மாயோன் :
முல்லை நிலக்கடவுள்:- அகன் ஐந்திணைக்கு உரிய நிலத்தினைக் கூறுமிடத்துத் தொல்காப்பியர், மாயோன்
மேய காடுறை உலகமும் எனச்சுட்டுகிறார். காடுறை கடவுளாகச் சுட்டப்படும் மாயோன் காயம்பூ சூடினமையை,
"பூவை விரிமலர் புரையும் மேனியை" (பரி.1:6-7) "பறவாப் பூவை பூவினோயே" (பரி.3:73) என்ற தொடர்கள்
வெளிப்படுத்துகின்றன. காடுறை கடவுளான திருமால் கானகத்தின் நெடுமையையும் மாமை நிறத்தினையும்
உடையோனாய் இருப்பதோடு அந்நிலத்திற்கு உரிய பெரும்பொழுதான கர்காலத்துக்கரிய மேகத்தின் நிறத்தினைப்
பெற்று, காயாம்பூ சூடி முல்லை நிலக்கடவுளாக விளங்குவதனை உணர முடிகின்றது. இதனைத் "தங்கள்
கண்ணுக்குப் பச்சைப்பசைல் எனக் காட்சி வழங்கிய காட்டின் இயற்கையழகை மால் என்று வழத்தினர்"
(திரு.வி.க. தமிழ்நூல்களில் பௌத்தம், ப.27) என்ற கருத்து அரண் செய்கிறது.இவ்வாறு மாயோன் அடர் கானகப்
பசுமையின் இயற்கையழகில் முகிழ்த்த முல்லைக்கடவுளாக எழிலுறுகிறான் எனலாம்.

அகவாழ்வின் தலைவன் :

முல்லை நிலக் கடவுளாகிய மாயோனை, முல்லைநிலத் தலைவனோடு இயைத்தும் பாடும் மரபு பழந்தமிழில்
பரந்து கிடக்கக் காணலாம்.

அண்டர் மகளிர் தண்தழை உடையார்
மரம்செல மிதித்த மாஅல் போல
புன் தலை மடப்பிடி உண்டியர் அம்குழை
நெடுநிலை யாஅம் ஒற்றிநனைகவுள்
படி நிமிறு கடியும் களிநே தோழி (அகம். 59:5-10)

என ஆற்றியிருக்கும் தலைவிக்குத் தோழி தலைவன் செல்லும் வழியிடைக் காட்சி ஒன்றினைக் கூறி
ஆற்றுவிக்கின்றான். இக்கவிதையில் மால் களிறுக்கு உவமையாகி முல்லை நிலத் தலைவனுக்கு
இறைச்சிப்பொருளாய்ச் சுட்டப்படுவது இன்றியமையாத குறிப்பாகும்.

எருதின் மீது பாயும் தலைவனுக்கு மால் ஒப்பாவான் என்றும் (கலி.104:35-38) தலைவனைப் பிரிந்திருந்த
தலைவி தலைவனை அடைவது மாயோன் மார்பில் உள்ள திருமகளை ஒக்கும் (கலி.109:17-18) என்றும்
கலித்தொகை குறிப்பிடுகின்றது.

மாயோன் : பூவை நிலையின் வெற்றி வீரன் :

பூவை நிலைத் துறையின் புகழ்நிலைக்கு உரிய கடவுளாகிய மாயோன் வெற்றி வீரனாகின்ற தலைவனுக்கு
உவமையாகின்றான் . பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளி துஞ்சிய நன் மாறனைப் போற்றும் முகத்தான் , "புகழ்
ஒத்தீயே, இகழுநர் அடுநனை" (புறம். 56:13) என மாயோன் உவமிக்கப்படுகின்றான் . பிறிதோரிடத்தில்,
புகழ்தலுற்றோர்க்கு மாயோனன் உரைசால் சிறப்பிற் புகழ்சான் மாறா (புறம்.57:1-3)
என மன்னனது சிறப்பிற்கு மாயோனது சிறப்பு உவமையாகின்றது. இவ்வாறு முல்லை நிலத்தாரின் அகவாழ்விற்கும்
புறத்திணை வீரர்களின் (அரசர்களின்) புகழுக்கும் மால் உவமையாக்கப்படுவது எண்ணத்தக்கதாகும்.
இயற்கையின் மூலபடிவ உருவினான மாயோன் மாந்தர்தம் வாழ்வியல் கூறுகள் வழி மூலபடிவபாத்திரமாக
(Archetypal Character) உயர்ந்தமை இன்றியமையாக் குறிப்பாகும்.

மாயோன் : காத்தல் கடவுள்:

இயற்கையின் உருவாகிய மாயோன் பற்றி குறிப்புகள், கதைத்தன் மையுடன் இணைந்து வளர்ச்சியுற்ற நிலையில் பழந்தமிழில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. காலத்தால் பிற்பட்ட இலக்கியங்களில் அவை புராணிகத் தன்மை மிக்கிருக்கும் பான்மையில் இடம் பெறுகின்றன.

பரிபாடலில் மாயோன் முத்தொழில் புரிபவனாக முதல்முறை, இடைமுறை, கடைமுறை தொழில் எனப் படைப்பு, அளிப்பு, அழிப்பு, என்னும் தொழில் புரிபவனாக உள்ளான் (பரி.3.71) முத்தொழில் வல்லவனாக மாயோன் இருப்பினும் காத்தல் தொழில் மாயோனுக்கு உரியதாகச் சுட்டப்படுகின்றது. "உலகாள் மன் னவ" (பரி.3.85) என்னும் "ஒருமை வினைமேவு உள்ளத்தினை" (பரி.13.49) என்றும் மாயோனின் காத்தல் தொழில் சுட்டப்படுகிறது. காத்தல் கடவுளாக விளக்கமுற்ற மால் உலக முதல்வனாகப் பேருரு கொண்டமையினையும் பழந்தமிழ் வழி அறிய முடிகின்றது.

மாயோன் : உலக முதல்வன் :

மாயோனாகிய திருமாலின் முழுமுதற்றன்மையினையும் அவதாரங்களையும் ஆற்றலுடைய முழுமுதற்கடவுளாக உயர்ந்தமையையும் பரிபாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இக்குறிப்புகள் வடமொழிப் புராணமரபுடன் இணைந்து செழித்தவை என்பது நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

திருமால் அனைத்துக் கடவுளாக உள்ளமையை, "எவ்வயினோயும் நீயே" (பரி.4:67-70) என்ற தொடர் சுட்டுகின்றது. பலராமன், காமன், அநிருத்தன், பிரமன் என ஐவராகவும் மாயோன் உள்ளமையும் பரிபாடலில் (பரி 3.81-94) குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இவ்வாறான குறிப்புகள் வைணவப் பஞ்சராத்திரக்கொள்கையின் வளர்ச்சி என்பர் திறனாய்வாளர் (இந்திரபவாதி, சங்க நூல்களில் கிருஷ்ண வழிபாடு, ப.62)

இயற்கையின் உருவாகிய மால் நெடியோனாகி, பேருரு பெற்று கடவுளானமையும், வடமொழிப் புராணக்கலப்பால் கதைத் தன்மையுடன் கூடி வளர்ச்சியுற்றமையையும் கண்டோம். தத்துவப் பொருளாகிய நெடியோன் இயற்கையின் எல்லாப் பொருளிலும் பரந்து விரிந்து ஊடுருவிய நிலையினையும் பரிபாடலில் பரக்கக் காணலாம்.

மாயோன் அவதாரங்கள்:-

அவதாரம் என்பதற்கு மேலிருந்து கீழிறங்குதல் என்பது பொருளாகும். அவ்வாறு இறங்குதல் உயிர்களின் பொருட்டு என்றும் கூறுவர். அவதாரம் என்பதற்குத்தோற்றம் என்ற சொல்லாட்சி கையாளப்படுகின்றது.

மால் எடுத்த தோற்றங்கள்: பத்தென் பர். அவற்றுள் கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், வாமனன், பரசுராமன்,

இராமன், பலராமன், கிருட்டிணன் என எட்டுத் தோற்றங்கள் பழந்தமிழில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இவை தவிர பழந்தமிழில் தொன்மை வகைமை வளர்ச்சி,பி.எச்.டி ஆய்வேடு, ப.169)

மாயோன் தொன்மம்:

வளர்ச்சியும் சுழற்சியும்:- மாயோன் தொன்மம் வளர்ச்சி பெற்றுச் சுழற்சி பெற்றமையை அறியலாம். இயற்கையின் அடர் பசுமை, கானகத்தின் பரிதி நுழையாத அடர் இருள் முதலிய மூலபடிவு எண்ணங்களுக்கு மாயோன் வித்தாகின்றான். அடர் கானகத்தின் பெரிய பரப்பிற்கும், நெடிய சார்பாக நெடியோனாகக் காடுறை கடவுளாக உயருகின்றான். காடுரை மக்களின் அகவாழ்வாம் காதல் வெற்றிபெற வழியாகும் ஏறு தழுவும் தலைவனாய்ப் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் கூட்டு நனவிலி மனவுணர்வுகளின் உருவாகக் காட்சியளிக்கத் தொடங்குகின்றான். அரசர்களின் புகழுக்கும் படிமமாகி. பூவை நிலை எனும் புறப்பொருளில் மையமிடுகின்றான்.

வடமொழிப் புராணக் கலப்புற்று வளர்ச்சி பெற்ற தொன்மக் கடவுளாகப்பழந்தமிழில் குறிப்பிடப்படுகின்றான். மணிதிகழ் உருபின் மாயோன், மூவேழ், உலகமாய்ப் பரந்தமையும் பிறவாப் பிறப்பாகவும் சிறந்து உலக முதல்வனாகின்றான். விட்டுணுவின் தசாவதாரங்களுள் பல தோற்றங்களின் வடிவாகின்றான். சமய தத்துவச் சார்பின் பொருண்மையாகின்றான். இவ்வாறு மாயோன் தொன்மம் பிறமொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் கலப்பால் வளர்ச்சியுற்ற நிலையை உணரமுடிகின்றது.

When is Janmashtami

Janmashtami 2009 is on August 14th (North Indians)

Janmashtami celebrates the birth of one of the most famous Gods of Hindu religion, Bhagwan Krishna, on the eighth day (Ashtami) in the month of Sravana or Savana. Lord Sri Krishna was born on the 'Rohini' nakshatram (star). It is generally celebrated in the month of August-September according to the Christian Calendar. Legend has it that Sri Krishna was born on a dark, stormy and windy night to end the rule and atrocities of his maternal uncle, Kansa.

Position of Stars at the time of Birth

It was only on the eighth day of the second fortnight, in the month of Sravana when, the moon entered the house of Vrishabha in Rohini Nakshatra (star) that Lord appeared. According to Barhapatyamana, the month of Sravana corresponds to the month of Bhadrapada Krishnapaksha. Lord was born in the year of Visvavasu, appx. 5,227 years ago.

Celebrated for over Two Days

Janmashtami is celebrated for over two days as "Rohini" nakshatra and Ashtami may not fall on the same day. The first day known as Krishnashtami, as the birth of Bhagwan Krishna falls on the eighth day after Raksha Bandhan, which generally falls in the month of August. The second day is known as Kalashtami.

Welcome the Lord at Midnight

It is only at midnight between the first and the second day that birth of Sri Krishna took place. The actual festivities begin during midnight in this 48 hour period. The celebration reaches its peak at midnight, with the birth of Lord Krishna, with lot of hymns, arti taking place and blowing of the Conch (shankh), rocking the cradle of Lord. The idol of lord is bathed with Panchamrit (A mixture of milk, ghee, oil, honey and Gangajal). The Panchamrit is later distributed as Prasad to the devotees along with other sweets. While some Fast on the first day and break it at midnight for others the fasting continues for both days. The period coincides with rainy season.

Birth of Lord Krishna

Janmashtami is celebrated to welcome and enjoy Lord Krishna's birth. The birth of Lord Krishna took place when the various planets were in auspicious places. It is said that God chooses a particular time, as to when he will take birth as a human and the planetary systems are adjusted accordingly.

Auspicious Nakshatra (Constellation)

Around the time of Bhagwan Krishna's birth, Rohini Nakshatra was predominant as it is considered to be quite auspicious. This is so because it is under the supervision of Brahma, the creator of Universe. Sri Krishna was born in the month Of Sravana more than 5000 years ago.

Born in Dwapur Yug (Iron Age)

According to some scholars, Krishna was born on Wednesday, the eighth day of second fortnight in Sravana month in the year of Visvavasu around 3227 BC, also known as Dwapur Yug. July 19th 3228 BC to be more accurate. He lived for 125 years and disappeared on February 18th 3102 BC on the new moon night of Phalgun. His death was the onset of the current corrupt age known as Kaliyug.

Universal Happiness of all Forms of Life

From the time, Devki conceived Sri Krishna, she began to glow and exude divine light. The prison walls glowed with the aura of the new born infant. Atmosphere of peace and happiness prevailed all over, Forests were all green and full of trees with all kinds of beautiful flowers, rivers were all swollen due to joy, peacocks began to dance in sheer joy, people in all villages started being happy.

Objective of Krishna's Birth

The main objective of Lord Krishna's birth was to free Mother Earth from the wickedness of demons. Playing an important part in Mahabharata (legendary battle in Kurukshetra) and propagating the theory of bhakti and good karma were other important objectives.

Events Before The Birth of Sri Krishna

The people of Mathura were extremely unhappy with the wicked king Kansa who put his father, king Ugrasen in prison and declared himself the king of Mathura. It was to put an end to his evil ways and other demons that Lord Vishnu decided to take birth on Earth in human form. According to Akashvani (heavenly voice) at the wedding of his beloved sister Devki, Kansa got to know that the eighth child of his sister will take birth to kill him. So, in turn he rushed to kill his sister. Kansa gave up the idea of killing after being assured by Vasudev that he will handover all his children to him. He put them in Prison. Kansa killed all the six infants as soon as they were born. The seventh child (Balram) was saved due to divine intervention, when he was transferred from Devki's womb to that of Rohini's (other wife of Vasudev).

Events During the Birth of Lord Krishna

Lord Krishna was born in a prison cell in the captivity of King Kansa. He took birth in divine form with lotus like eyes, his palms bearing the signs of a lotus and discus. He had a swastika sign on his sole. Wearing a yellow colored silk cloth, adorned with precious diamond earrings and a crown made of emeralds. Soon after the birth, a chain of events astonished Vasudev, when he saw the gates of the cell flow open and all the guards fast asleep. He immediately thought of Nand, his close friend in Gokul and decided to handover his child to him in order to save him from the clutch of Kansa.

River Yamuna Bows To The Feet of Sri Krishna

The night of birth was witnessed by heavy rains which led to River Yamuna being in floods. As soon as the feet of Lord immersed in the river, the flow became normal and Yamuna made way for the Lord. Sheshnag, the serpent formed an umbrella to save the new born baby from rain.

Exchange of the Babies

Vasudev kept his child next to fast asleep Yashoda and took the baby girl lying with him back to Mathura. The baby girl is believed to be the sister of Lord Vishnu.

Disappearance of The Divine Child

On hearing the news of birth of the eighth child of Devki and Vasudev, Kansa rushed to the prison-cell and lifted the baby girl to kill her despite pleadings from Devki. However, instead of hitting the stone, the child flew up in the air and announced that the annihilator of Kansa was born and in safe hands.

Krishna later grew in Gokul and finally killed his maternal uncle, King Kansa.

Historically, Sri Krishna appeared on the midnight of the 8th day of the dark half of the month of Sravana. This corresponds to July 19th 3228 BC. He exhibited His pastimes for a little over 125 years and disappeared on February 18th 3102 BC on the new moon night of Phalgun. (His departure marks the beginning of the current age of corruption known as Kali.)

Sri Krishna's Lifetime Chart

Given here is a chronological list of Lord Krishna's lifetime achievements. Relevant aspects of Lord Krishna's life from birth to renunciation have been presented in a tabular form.

Age of Lord Krishna	Description
Birth	In the month of Sravana, around July 19th 3227 BC in a prison cell in Mathura city to Vasudev and Devki.
0 to 3 years	Lived in the neighboring town of Gokul with Nand and Yashoda, performed bal leela, including killing of demoness Putana, Trinivatra etc.
3 to 7 years	Started living in Vrindavan, Killing of Demons Bakasura, Aghasura and Dhanuka.
7-10	Lifting of Govardhan hill, played rasleelas with

years	Gopis, Invited for a wrestling match by Kansa which results in his killing.
10 – 28 years	Lived in Mathura and protected it from many Demons. Took the lessons in all the sixty four arts from Muni Sandeepani and perfected all the arts.
29 – 125 years	Established kingdom in the city of Dwarka with Brother Balram. Married Rukmini and 16000 other princesses. Helped Pandavas win the battle of Mahabharata, explains teachings to Arjuna later written down by Rishi Vyas as Bhagwad Gita.
125th Year	Fall of Yaduvanshi dynasty due to fraternal killing. Disappearance of Lord Krishna on 18th February 3102 BC.

Chronology of Events in Lord Krishna's Life (Traditional Calculation – Method 2)

This chronology has been decided based mainly on the Mahabharata, the Harivansh and the Bhagavat Gita. - Bharatiya Sanskrutikosh.

Period of Time		Event
Before Salivahan Shak	Before Christ	
3263 [the eight day (astami) of the dark fortnight of Shravan]	3185	Birth of Krishna
3244	3167	Slaying of Kansa
3241	3163	Akrur's departure to Hastinapur
3238	3160	Marriage to Rukmini
3236	3158	Birth of Pradyumna
3220	3142	Droupadi's selection of her groom (svayam var)
3218	3140	Establishment of Indraprastha
3212	3134	Marriage of Pradyumna
3210	3132	Arjuna's embarking on a pilgrimage
3198	3120	Abduction of Subhadra
3196	3118	Birth of Abhimanyu
3195	3117	The rajasuya sacrificial fire (yadnya)
3193	3115	Loss of Hastinapur in a game of dice
3180 (Margashirsha)	3101	The Bharatiya war
3180 (Phalgun)	3101	Marriage of Aniruddha
3144 (Margashirsha)	3065	Krishna's renunciation of His body (age 119 years)

Traditional belief based on scriptural details and [astrological calculations](#) gives the date of Krishna's birth, known as [Janmashtami](#), [29] as either 18 or 21 July 3228 BCE. [30][31][32] Krishna belonged to the royal family of [Mathura](#), and was the eighth son born to the princess [Devaki](#), and her husband [Vasudeva](#). Mathura was the capital of the [Yadavas](#) (also called the [Surasenas](#)), to which Krishna's parents Vasudeva and Devaki belonged. The king [Kamsa](#), Devaki's brother, [33] had ascended the throne by imprisoning his father, King [Ugrasena](#). Afraid of a [prophecy](#) that predicted his death at the hands of [Devaki](#)'s eighth son, he had locked the couple into a prison cell. After [Kamsa](#) killed the first six children, and Devaki's apparent miscarriage of the seventh, being transferred to Rohini as [Balarama](#), Krishna took birth.

Since Vasudeva believed Krishna's life was in danger, Krishna was secretly taken out of the prison cell to be raised by his foster parents, [Yasoda](#) [34] and [Nanda](#) in [Gokula](#). Two of his other siblings also survived, [Balarama](#) (Devaki's seventh child, transferred to the womb of [Rohini](#), Vasudeva's first wife) and [Subhadra](#) (daughter of Vasudeva and Rohini, born much later than Balarama and Krishna). [35] According to [Bhagavata Purana](#) it is believed that Krishna was born without a sexual union, by "mental transmission" from the mind of Vasudeva into the womb of Devaki. Hindus believe that in that time, this type of union was possible for achieved beings.

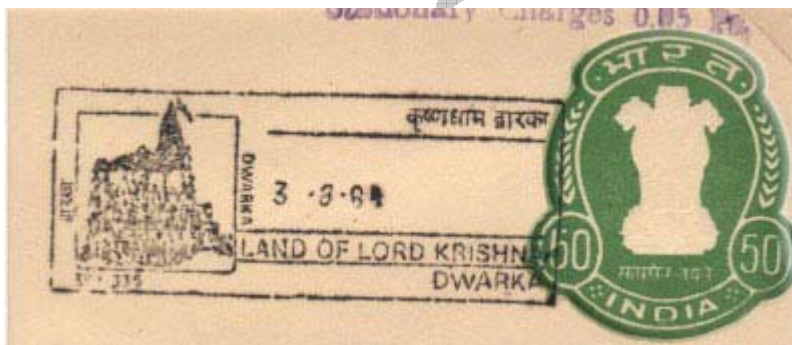
Balu Saravana Sarma

Prohithar – Astrologer

No9, 4th street, Kalyan Nagar, Tambaram West, Chennai 45, INDIA. Ph: +91 44 2226 1742, Cell: +91 98403 69677

Email: prohithar@gmail.com Web: www.prohithar.com

Birth Place of Lord Krishna- Mathura Virunthavan and Dwarka Post Office Stamp

Guru		Chand Ketu	
	July 19th 3227 BC		
Chevai			Surya
	Ragu	Sukra Sani	Budha

Introduction:

With some deft computer astrology, mythic Krishna gets a date of birth, and some planetary influence

Even gods come to earth with their destinies chalked out for them. So claims astrology, at any rate.

So when Arun K. Bansal, the father of computer astrology in India, says that Hindu god Krishna was born on July 21, 3228 bc, it feels momentous somehow. The date essentially transforms Krishna in our minds: from a mythological figure of mystery, even if a much-loved one, into well a flesh and blood entity. You can almost see him gurgling in Yashodas lap as Rishi Garg performs his naming ceremony in a cow shed more than 50 centuries ago.

But backtracking into the past can be a sloppy misadventure if you dont get your calculations right. So Bansal rests his claims on two of his software packages the Leo Gold and the Palm computer programmes. They can simulate any planetary configuration that has occurred or could occur in time. All they need is a date. And July 21, 3228 bc, according to Bansal, satisfies every condition described during Krishnas birth.

Krishna was born in the Rohini nakshatra, in the Hindu month of Bhadrapada, on the 8th day of the waning moon at midnight. Bansal says this was enough information for him to nail the date, working backwards from Krishnas death, which he says occurred at 2 pm on February 18, 3102 bc.

His entire case rests on the accuracy of this date, however. Bansal quotes extensively from the Shrimad Bhagwat and the Shri Vishnu Puranas, old Hindu calendars and the Mahabharata to illuminate the clues he chose to follow. "A shloka in the 38th chapter of the Shri Vishnu Pura, says that Kaliyuga started on the day Krishna died." He unearths another shloka in the Shrimad Bhagwat Purana (part 11, chapter 6) where Brahma himself speaks to Krishna about how old he is. "Brahma says that 125 years have passed since Krishnas birth; this is just before Krishna plans his death."

Though not empirically verifiable, the advent of Kaliyuga is traditionally taken to be 3102 bc, because all our panchangas or astrological journals maintain that 5,100 years of Kaliyuga had passed before 1999 AD. The belief is supported by mathematician Aryabhata's astronomy treatise *Aryabhatiya*, the *Surya Siddhanta*, an astronomical text that dates back to 400 AD, and a 5th century inscription from a temple in Aihole.

Deleting 125 years from the date, Bansal figured Krishna was born either in 3327 or 3228 bc. The rest he left up to his software, merely feeding in the planetary configuration that Krishna was supposedly born under, to generate the row of figures that conforms to the epochal moment.

Would astrology have thrown any light on what such an individual may have been like? Outlook asked Bansal to create a birth chart based on the date. His computer churns out 15 pages sectioned under tantalising headings like Love & Romance, Appearance, Personality, and Journeys. With Saturn in his seventh house, he would have been fated to court many women enter Radha, the gopis and later his 16,108 wives. But since the seventh house was also under the sign of Scorpio, which guarantees a joyful marital life, he'd also have had the power to keep them happy despite having to divide his attentions among them.

An attractive appearance and personality would have come from the exalted moon under the sign of Taurus. Jupiter and the exalted Mercury in the fifth house will have conferred intelligence and oratory skills. Fame and power would have come from Ketu in the 9th house, though it would also have forced him to lead a life away from his birthplace.

Certainly stray statements do conform eerily to Krishnas attributed qualities. "Endowed with a glowing complexion, you have bright eyes and an enchanting smile." Under personality comes "You have great fancy for music, moonlight and money".

Even the Bhagwad Gita seems to have its origin in his birth chart; it predicts that a person born under this astral spread would have been a great believer in karma who would advise others about karma and noble deeds. But there are a few adverse planetary configurations to contend with. The chart describes a life of continuous strife, peppered with battles and wars because Rahu, Mars and Venus are in the third house. Due to the location of Jupiter in Leo, he would also have been destined to be estranged from his mother or mothers in his case.

With plans to announce the results of his research at the Somnath temple during this year's Janmashtami festival for Krishna's birthday, Bansal says that even the temple's priests concur with his findings. "Another pandit, Shri Gyananda Saraswati in Benaras, who will come to the celebration in Somnath, has also come up with the same dates."

At peace with his research, Bansal prefers to turn a blind eye to the long, long line of astrologers, godmen, NASA scientists, mathematicians and writers stretching all the way back to Aryabhatta who have worked on the same thing. They all quote the same scriptures, taking into account some or all of the astral happenings recorded in great detail, especially the ones during the calamitous time of the Mahabharata war, when Krishna was said to have been 90 years old. These include rare astronomical happenings like the solar and lunar eclipse that occurred consecutively in the space of a month just before the war, a fortnight that lasted only for 13 days instead of 15 when the moon was waning, and a comet that burned through the skies. Also, the planetary positions recorded during the Mahabharata war were roughly replicated 36 years later, when Krishna died.

Most scholars prefer to concentrate on the Mahabharata war where a significant cluster of astronomical events occurred, before zooming onto their own set of dates that binds down the life of the eighth avatar of Vishnu in a specific time-frame. But the dates, while drawn from the same source, strain in opposite directions.

At a colloquium organised by the Mythic Society in Bangalore in January last year, dates as wide as 1478 bc to 3067 bc were proposed. Contributors included S. Balakrishna (from NASA, US), using Lodestar Pro software, who proposed 2559 bc as the start of the war. Prof R.N. Iyengar (from the Indian Institute of Science, Bangalore) brought the event closer historically, suggesting the date 1478 bc, while B.N. Narahari Achar (Department of Physics, University of Memphis, US) after "critically examining" the astronomical events in the Mahabharata pointed to 3067 bc.

Authors like P.V. Vartak push back the date of the Mahabharata much further, to 5561 bc. Swami Prakashanand Saraswati, in his book, *The True History and the Religion of India*, comes up with the same dates as Bansal does.

Considering that there are 150 astronomical references provided about the characters and events in the Mahabharata in one lakh-odd shlokas, there is little consensus on what information is worth concentrating on. In addition, there is reason to believe that our scriptures "grew" over time, incorporating events of every period. So there is precious little we can attribute collectively to one age. Many scholars in fact wonder if all the references to

Krishna in the scriptures refer to one person or whether the Krishna of Vrindavan and the Krishna of the Mahabharata are two different people. But then searching for that mythical date would not be half as engaging if the process were not so complicated. Any wonder that even though the gods have destinies, they prefer we view them through fogged glasses?

மேலும் இணைய பக்கங்கள் More Links

The Archaeological Survey of India, <http://www.asi.in>

மதுரா வரலாறு <http://www.radhekrishn.com/mathura-history.php>

<http://www.vnn.org/>

<http://www.iskcon.org>

கிருஷ்ண கதை: <http://krsnabook.com/>

இந்து நாளிதழில் அகழ்வாராய்ச்சி தகவல்கள்:

<http://www.hinduonnet.com/thehindu/mp/2002/11/20/stories/2002112000450200.htm>

Significant finds at Dwaraka

<http://www.hindu.com/2007/02/23/stories/2007022301242200.htm>

Dwaraka - A LOST CITY RECOVERED

<http://www.arianuova.org/arianuova.it/arianuova.it/Components/English/A12-Dwaraka.html>

Balu Saravana Sarma

Prohithar – Astrologer

No9, 4th street, Kalyan Nagar, Tambaram West, Chennai 45, INDIA. Ph: +91 44 2226 1742, Cell: +91 98403 69677

Email: prohithar@gmail.com Web: www.prohithar.com

மாறு வேடப்போட்டி

குழந்தைகளுக்கு கிருஷ்ணர் வேடப்போட்டிகள் தான் மிகப்பிரபலமானது

கோகுலாஷ்டமி பட்சணங்கள் மற்றும் செய்முறைகள்.

கோகுலாஷ்டமி அன்று இறைவனுக்கு படைக்கும் பட்சணங்கள் பொதுவாக 7 ஆகும். இவைகள் சுகியன் (அ) சிற்றுண்டை, அப்பம், தட்டை, வெல்லச் சீடை, சீடை (உப்பு), முள் முறுக்கு, கை முறுக்கு இதை தவிர தயிர், வெண்ணைய்.

கை முறுக்கு

தேவை: அரிசி 2 ஆழாக்கு உளுந்து 1 ஸ்பூன் உப்பு 1/4 ஸ்பூன் பெருங்காயம், மிளகளவு வெள்ளை எள் 1 ஸ்பூன் (வறுத்தது) வெண்ணெய் ஒரு பெரிய ஸ்பூன் பொறிக்கும் எண்ணெய் 1 லிட்டர்.

முதலில் அரிசியை நீரில் நனைத்து, வடிகட்டி, நிழலில் காயவைத்து ஓரளவு ஈரத்துடன் எடுத்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள். கல் இருக்கக்கூடாது. உளுந்தை வறட்டு வாணலியில் சிவப்பாக வறுத்துப்பொடி செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அரிசியை மிக்ஸிசியில் மாவாக்கி சலித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீரில் பெருங்காயத்தைக் கரைத்து மாவில் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். இதிலேயே வறுத்த உளுந்துப் பொடியைச் சேர்த்து உப்பு, வெண்ணெய், எள் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். கெட்டியாகப் பிசைந்து ஈரத்துணியால் மூடி வைத்து, அவ்வப்போது எடுத்து கையால் முறுக்குச் சுற்றலாம். கையால் சுற்றத் தெரியாதவர்கள், கைமுறுக்கு அச்ச என்று கடையில் விற்கும் அச்சினை (இதை நாழி என்றும் சொல்வார்கள்) பயன் படுத்தி வாணலியில் காயும் எண்ணெயில் பிழிந்து சிவக்காமல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இதில் இரண்டு மூன்று விஷயங்களில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். வெண்ணெய், உளுத்தமாவு ஆகியவை அளவுக்குக் கொஞ்சமும் அதிகமாகக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் மொறமொறப்பு வராது. எண்ணெய் புகையக்கூடாது. அரிசி அதிகப் பழசாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருந்தால் முறுக்கு சிவந்து விடும்.

முள் முறுக்கு

தேவை: அரிசி 2 ஆழாக்கு, பயத்தம்பருப்பு (பாசிப்பருப்பு) 1/4 ஆழாக்கு, சீரகம்/எள் 1 ஸ்பூன் உப்பு தேவையான அளவு, எண்ணெய் 1/2 கிலோ அல்லது 1 லிட்டர்

அரிசியையும் பயத்தம்பருப்பையும் கலந்து மெஷினில் மாவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். சீரகமானால் வறுக்காமலும் எள்ளானால் வறுத்தும் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். உப்பு போட்டுக் கொள்ளுங்கள். விருப்பமிருந்தால் பெருங்காயத்தூள் கலந்துக் கொள்ளுங்கள். வாணலியில் எண்ணெயை பொரியப் பொரியக் காய வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் ஒரு கரண்டியை எடுத்து மேற்கூறிய மாவில் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். பிசைந்து, மேலும் நீர்விட்டுப் பிசைந்துக் கொள்ளுங்கள். முறுக்கு நாழி (அச்சு)யில் போட்டு எண்ணெயில் பிழிந்து சிவக்காமல் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

சீடை (உப்பு)

கைமுறுக்குக்குரிய அதே முறையில் மாவைத் தயாரித்து சின்னஞ்சிறு உருண்டைகளாக்கி புகையும் எண்ணெயில் போட்டால் சீடை தயார். ஆனால் மாவு சரியாக சலிக்கப்படாமல் இருந்தால் சீடை வெடிக்கும். கவனம் தேவை.

வெல்லச் சீடை

தேவை: அரிசி 2 ஆழாக்கு, உளுந்து 1 ஸ்பூன், வெல்லம் 1/2 ஆழாக்கு, எள் 1 ஸ்பூன் (வெள்ளை எள்)

அரிசியைக் களைந்து நிழலில் உலர்த்திக் கொள்ளுங்கள். உளுந்தை வறட்டு வாணலியில் சிவப்பாக வறுத்துக் கொள்ளுங்கள். எள்ளை வறுத்துக் கொள்ளுங்கள். அரிசியையும் உளுந்தையும் மட்டும் நன்றாய் மாவாக்கிக்கொண்டு அதில் வறுத்த எள்ளைப் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

வெல்லத்தைச் சிறிதளவு நீரில் கரைத்து, மண் இல்லாமல் மேலோடு எடுத்து, மேற்சொன்ன மாவுடன் சிறிது சிறிதாக விட்டுப் பிசைந்து கொள்ளுங்கள். சின்ன எலுமிச்சை அளவுக்கு உருட்டி ஒரு பிளாஸ்டிக் பேப்பரில் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். எண்ணெய்யை வாணலியில் வைத்து அடுப்பில் ஏற்றி, அது புகையாமல் காய்ந்தவுடன் உருண்டைகளை மெல்லப் போடுங்கள். அது லேசாய் வாய் பிளந்தால் கவலை வேண்டாம். பிரஷன் நிறமானவுடன் எடுத்து விடுங்கள்.

தட்டை

தேவை: அரிசி 2 ஆழாக்கு, உளுந்து 1 ஸ்பூன், உப்பு தேவைக்கேற்ப/ மிளகாய்த்தூள் தேவைக்கேற்ப, வேர்க்கடலை 1/4 ஆழாக்கு, பொட்டுக்கடலை 1/4 ஆழாக்கு, எள் 1 ஸ்பூன்

அரிசியைக் களைந்து உலர்த்திக்கொள்ளுங்கள். உளுந்தை வறுத்துக் கொள்ளுங்கள். இரண்டையும் சேர்த்து மிக்ஸியில் மாவாக்கி நன்கு சலித்துக் கொள்ளுங்கள். உப்பு, விருப்பமிருந்தால் பெருங்காயப்பொடி, மிளகாய்த்தூள், தோல் நீக்கிய வேர்க்கடலை, பொட்டுக்கடலை, வறுத்த வெள்ளை எள், ஆகியவற்றைப் போட்டு கெட்டியாகப் பிசைந்து பிளாஸ்டிக் தாளில் வட்டமாகத் தட்டி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அடுப்பில் எண்ணெய் வைத்து, காய்ந்தவுடன் தட்டைகளைப் போட்டுப் பொரித்து எடுத்துக் கொள்ளவும்.

அப்பம்

தேவை: மைதா மாவு 1/4 கிலோ, கோதுமை மாவு 1 ஸ்பூன் , வெல்லம் 1 1/2 ஆழாக்கு, ஏலக்காய் 2, எண்ணெய் 1/2 லிட்டர்

வெவ்வுத்தை வெந்நீரில் போட்டு நன்கு கரைந்தவுடன் வடிகட்டிக்கொண்டு மைதா மாவையும், கோதுமை மாவையும் போட்டு, ஏலக்காயை நசுக்கி அரைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்தக் கரைசலைக் குறைந்தது அரை மணியாவது ஊற வைத்தப் பிறகு, அடுப்பில் எண்ணெய் வைத்து, ஒவ்வொரு கரண்டி எடுத்து ஊற்றி, சிவந்தவுடன் வடிகட்டி எடுத்து வைக்கவும். எண்ணெய் புகையக் கூடாது. புகைந்தால் அப்பம் ஊற்றியவுடன் பிரிந்துபோய்விடும்.

அப்பம் இன்னொரு முறையிலும் செய்யலாம். அரிசியை ஊறப்போட்டு, 20 நிமிடம் ஊறிய பிறகு ஒரு ஆழாக்குக்கு முக்கால் ஆழாக்கு என் கிற கணக்கில் வெல்லமும், தேங்காயும் போட்டு மிக்ஸியில் மைபோல் அரைத்தும் ஊற்றலாம்.

சுகியன் (அ) சிற்றுண்டை

தேவை: மைதாமாவு 1/4 கிலோ, வெல்லம் 1/4 கிலோ, தேங்காய்த் துறுவல் 1 மூடி, ஏலக்காய் 2, எண்ணெய் 1/2 லிட்டர்.

மைதா மாவை பஜ்ஜிக்குக் கரைப்பதுபோல் கரைத்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். தேங்காயைத் துறுவி, வெல்லத்தோடு அடுப்பில் வைத்து ஐந்து நிமிஷம் கிளறி, ஒட்டாமல் வருவதற்கு ஒரு ஸ்பூன் நெய்விட்டு இறக்கிக் கொண்டால் பூரணம் போல் வரும். இதைக் கொஞ்சநேரம் ஆறிய பிறகு சிறு சிறு உருண்டைகளாகப் பிடித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிடிக்குமுன் பே ஏலக்காய் தூள் போடலாம்.

அடுப்பில் எண்ணெய் வைத்து, உருண்டைகளை மாவில் தோய்த்துப் போடவேண்டும். சிலர் மைதாவுக்குப் பதிலாக, அரிசி, உளுந்து ஊறு வைத்து மிக்ஸியில் அரைத்து அந்த மாவில் தோய்த்துப் போடுவார்கள்.

கோகுலாஷ்டமி பழங்கள்

கிருஷ்ணனுக்குப் பிரியமானவை. பிரப்பம் பழம், நாவல் பழம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தால் அவன் அகமகிழ்ந்து அருள் புரிவான் . அவல், வெண்ணெயுடன் கலந்து நாட்டுச்சர்க்கரை ஆகியவையும் கிருஷ்ண ஜெயந்திக்கு வெகு விசேஷம்.

வசதியற்றவர்கள் (பத்ரம், புஷ்பம், பலம், தோயம் என்று பகவானே தன் விருப்பத்தைக் குறிப்பிட்டபடி) துளசி இலை, ஒரு பூ, ஒரு பழம் அதுவும் முடியாவிட்டால் சிறிதளவு நீர் இவற்றை வைத்துப் பூஜை செய்தாலும் ஏற்றுக்கொண்டு இறைவன் அருள்வது நிச்சயம்.

திரை இசையில், கர்நாடக இசையில் பிரபலமான சில கண்ணன் பாடல்கள்

ச.சண்முகம்

திரைத்துறையில் பாரதியார், கண்ணதாசன் பாடல்களே கண்ணனை போற்றி பாடுவதாக அதிகமாக காணப்படுகிறது, மரபுப்பாடல்களில் இராஜாஜி அவர்களின் எண்ணத்திலும், எம்.எஸ் அவர்களின் தேன் குரலிலும் உருவான “குறை ஒன்றும் இல்லை” என் கிற பாடல் மிகவும் பிரசித்தப்பெற்றது. பின் னாளில் வந்த பாலசுப்ரமணியம் அவர்களின் குரலில் ஒலிக்கும் புல்லாங்குழல் என் கிற பாடல் இல்லாத மெல்லிசை கச்சேரிகளே இல்லை!

சீர்காழியின் குரல், கண்ணதாசன் வரிகள் சிவாஜி, என் .டி. ஆர் இருவரின் உயரிய நடிப்பில் காலத்தால் அழியாத தத்துவ பாடல் என்றால் அது “உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம் உறங்காதென் பது”எனும் பாடல் வரிகள்தான் கண்ணா கருமை மிக வண்ணா....பாடலும் என்றும் இனிமையான திரையிசைப்பாலாகும்

கர்நாடக இசையில் அலைபாயுதே கண்ணா என் மனமிக அலைபாயுதே , என்ன தவம் செய்தனை யசோதா, சுட்டும் விழிச் சுடர்தான் கண்ணம்மா சூரிய சந்திரரோ, காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா - நின்றன் போன்ற பாடல்கள் குறிப்பிட்டவையாகும்.

கிருஷ்ணர் வேடம் என்றால் அது என் .டி.ஆர் என்கிற அளவில் மக்கள் மனதில் நீங்காஇடம் பெற்று ஆந்திரத்தில் போற்றுதலுக்குரியவராக விளங்கியவர் என் .டி. ராமாராவ் நாயுடு அவர்கள் பின் னாளில் தெலுகு தேசம் கட்சியினை துவக்கி இறைவனடி சேரும் வரையில் ஆந்திர முதல்வராக விளங்கியதற்கு மிக முக்கிய காரணமே கண்ணன் வேடம் தான்

திரைப்படம்: கர்ணன் இயல்: கண்ணதாசன் குரல்: சீர்காழி கோவிந்தராஜன்
காட்சி: கர்ணனை(சிவாஜி) நோக்கி கண்ணன் (என் .டி. ராமாராவ்) பாடுவது

உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம் உறங்காதென் பது
வல்லவன் வகுத்ததடா கர்ணா
வருவதை எதிகொள்ளடா
உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம் உறங்காதென் பது
வல்லவன் வகுத்ததடா கர்ணா
வருவதை எதிகொள்ளடா

தாய்க்கு நீ மகனில்லை தம்பிக்கு அண்ணனில்லை
ஊர்ப்பழி ஏற்றாயடா நானும் உன் பழி கொண்டேனடா
நானும் உன் பழி கொண்டேனடா
மன் னவர் பணியேற்கும் கண்ணனும் பணி செய்த
உன் னடி பணிவேனடா -கர்ணா
மன் னித்து அருள்வாயடா

உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம் உறங்காதென் பது
வல்லவன் வகுத்ததடா கர்ணா
வருவதை எதிகொள்ளடா

செஞ்சோற்று கடன் தீர்க்க சேராத இடம் சேர்ந்து
வஞ்சத்தில் வீழ்ந்தாயடா - கர்ணா
வஞ்சகன் கண்ணனடா
வஞ்சகன் கண்ணனடா

உள்ளத்தில் நல்ல உள்ளம் உறங்காதென் பது
வல்லவன் வகுத்ததடா கர்ணா
வருவதை எதிகொள்ளடா

படிக்காத மேதை படத்தில் ரங்காராவின் கவலையும் துக்கமும், சிவாஜியின் குணங்களையும் மனசு முன் னால நிற்கவைக்கும், சீர்காழியாரின் குரல்

எங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி நான் என்றான்
இங்கிவனை யான் பெறவே என் ன தவம் செய்து விட்டேன்
கண்ணன் ... (எங்கிருந்தோ வந்தான்)

சொன்னபடி கேட்பான் துணிமணிகள் காத்திடுவான்
சின் னக் குழந்தைக்குச் சிங்காரப் பாட்டிசைப்பான்
கண்ணை இமையிரண்டும் காப்பது போல் என் குடும்பம்
வண்ணமுறக் காக்கின் றான் வாய் முணுத்தல் கண்டறியேன்
கண்ணன் ... (எங்கிருந்தோ வந்தான்)

பற்று மிகுந்து வரப் பார்க்கின் றேன் - கண்ணனால்
பெற்று வரும் நன் மையெல்லாம் பேசி முடியாது
நண்பனாய் ...
மந்திரியாய் ...
நல்லாசிரியனுமாய் ...
(யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்ளானிர் பவதி பாரத
அப்யுத்தானம் அதர்மஸ்ய தத் ஆத்மானம் ச்ருஜாம் அகம்)
பண்பிலே தெய்வமாய் ...
பார்வையிலே சேவகனாய் ...
ரங்கன்

எங்கிருந்தோ வந்தான்
ரங்கன் ரங்கன் ரங்கன்
இங்கிவனை யான் பெறவே என் ன தவம் செய்து விட்டேன் !
ரங்கா ரங்கா ரங்கா ரங்கா!

பாடல்: புல்லாங்குழல் கொடுத்த மூங்கில்களே குரல்: T M சௌந்தரராஜன்

புல்லாங்குழல் கொடுத்த மூங்கில்களே - எங்கள்
புருஷோத்தமன் புகழ் பாடுங்களே
வாண்டாடும் கங்கை மலர்த் தோட்டங்களே
எங்கள் மதுசூதனன் புகழ் பாடுங்களே (புல்லாங்குழல்)

பன் னீர் மலர் சொட்டியும் மேகங்களே - எங்கள்
பரந்தாமன் மெய்யழகைப் பாடுங்களே
தென் கோடி தென் றல் தரும் ராகங்களே - எங்கள்
மூரீகிருஷ்ண மூர்த்தி புகழ் பாடுங்களே (2) (புல்லாங்குழல்)

குருவாயூர் தன் னில் அவன் தவழ்கின் றவன் - ஒரு
கொடியோடு மதுராவை ஆள்கின் றவன்
திருவேங்கடத்தில் அவன் அருள்கின் றவன்
மூரீரங்கத்தில் பள்ளி கொள்கின் றவன் (2) (புல்லாங்குழல்)

பாஞ்சாலி புகழ் காக்கத் தன் கை கொடுத்தான் - அந்த
பாரதப் போர் முடிக்க சங்கை எடுத்தான்
பாண்டவர்க்கு உட்படையுள்ள பங்கைக் கொடுத்தான் - நாம்
படிப்பதற்கு கீதையென் னும் பாடம் கொடுத்தான் (2) (புல்லாங்குழல்)

பாடல்: ஆயர்பாடி மாளிகையில் குரல்: S P பாலசுப்ரமணியம்

ஆயர்பாடி மாளிகையில் தாய்மடியில் கன் றினைப் போல்
மாயக் கண்ணன் தூங்குகின் றான் தாலேலோ
அவன் வாய்நிறைய மண்ணையள்ளி மண்டலத்தைக் காட்டியபின்
ஓய்வெடுத்துத் தூங்குகின் றான் தாலேலோ

ஓய்வெடுத்துத் தூங்குகின் றான் தாலேலோ

(ஆயர்பாடி)

பின் னலிட்ட கோபியாடின் கன் னத்திலே கன் னம் வைத்து
மன் னவன் போல் லீலை செய்தான் தாலேலோ
அந்த மந்திரத்தில் அவர் உறங்க மயக்கத்திலே இவன் உறங்க
மண்டலமே உறங்குதம்மா ஆராரோ
மண்டலமே உறங்குதம்மா ஆராரோ

(ஆயர்பாடி)

நாகப்பதம் மீதிலவன் நர்த்தனங்கள் ஆடியதில்
தாகமெல்லாம் தீர்த்துக்கொண்டான் தாலேலோ - அவன்
மோகநிலை கூட ஒரு யோகநிலை போல் இருக்கும்
யார் அவனைத் தூங்க விட்டார் ஆராரோ
யார் அவனைத் தூங்க விட்டார் ஆராரோ

கண்ணன் அவன் தூங்கிவிட்டால் காற்றினியே தூங்கிவிடும்
அன் னையரே துயிலெழுப்ப வாடீரோ - அவன்
பொன் னழகைக் காண்பதற்கும் போதைமுத்தம் கேட்பதற்கும்
கன் னியரே கோபியரே வாடீரோ

(ஆயர்பாடி)

பாடல்: அலைபாயுதே கண்ணா

வாடிகள்: ஊத்துக்காடு வெங்கடசுப்பையர்

ராகம்: கானடா

தாளம்:

அலைபாயுதே கண்ணா என் மனமிக அலைபாயுதே
உன் ஆனந்த மோகன வேணுகானமதில்

நிலை பெயராது என் உள்ளம் சிலை போலவே நின்று
நேரமாவதறியாமலே மிக வினோதமாக முரளீதரா என் மனம்

(அலைபாயுதே)

தெளிந்த நிலவு பட்டப்பகல் போல் எட்டியுதே - உன்
திக்கை நோக்கி என் இரு புருவம் நெளியுதே
கனிந்த உன் வேணு கானம் காற்றில் வருகுதே
கண்கள் சொருகி ஒரு விதமாய் வருகுதே

கதித்த மனத்தில் உருத்தி பதத்தை எனக்கு கொடுத்து மகிழ்த்தவா
உருக்களித்த மனத்தை அணைத்து எனக்கு உணர்ச்சி கொடுத்து முகிழ்த்த வா
கரைகடல் அலையினில் கதிரவன் ஒளியென இணையறு கடலென களிக்கவோ
கதறி மனமுருக நான் அழைக்கவோ இதர மாதருடன் நீ களிக்கவோ
இது தகுமோ இது முறையோ இது தருமம் தானோ
குழலூதிடும் பொழுது தோன் றிடும் குறைகள் போலவே மனதில்
வேதனை மிகவுற (அலைபாயுதே)

பாடல்: தாயே யசோதா உந்தன்

வாடிகள்: ஊத்துக்காடு வெங்கடசுப்பையர்

ராகம்: தோடி

தாயே யசோதா உந்தன் ஆயர் குலத்துதித்த
மாயன் கோபாலகிருஷ்ணன் செய்யும் ஜாலத்தைக் கேளடி (தாயே)

தையலே கேளடி உந்தன் பையனைப் போலவே இந்த
வையகத்தில் ஒரு பிள்ளை அம்மம்மா நான் கண்டதில்லை (தாயே)

காலினில் சிலம்பு கொஞ்ச கைவளை குலுங்க - முத்து
மாலைகள் அசைய தெரு வாசலில் வந்தான்
வானோர்களெல்லாம் மகிழ மானிட ரெல்லாம் புகழ
நீலவண்ணக் கண்ணன் அவன் நர்த்தம் ஆடினான்
பாலனென்று தாவி அணைத்தேன் - அடி யசோதா
பாலனென்று தாவி அணைத்தேன் - அணைத்த என் னை
மாலையிட்டவன் போல் வாயில் முத்தமிட்டாண்டி
பாலனல்லடி உன் மகன் ஜாலமாகச் செய்வதெல்லாம்

முந்தாநாள் அந்தி நேரத்தில் சொந்தமுடன் கிட்டே வந்து
விந்தைகள் அனேகம் செய்து விளையாடினான்
பந்தளவாகினும் வெண்ணை தந்தால்தான் விடுவேனென்று
முந்தானையைத் தொட்டிழுத்து போராடினான்
அந்த வாசுதேவன் இவன் தான் - அடி யசோதா
அந்த வாசுதேவன் இவன் தான்
மைன் தனென்று இழுத்தணைத்து மடிமேல் வைத்து
சுந்தரமுகத்தைப் பார்க்கும் வேளையிலே வாய்திறந்து
இந்திர ஜாலம் போலவே ஈரேழுலகம் காண்பித்தான் (தாயே)

பாடல்: என் ன தவம் செய்தனை வாட்கள்: பாபநாசம் சிவன் ராகம்: காபி தாளம்: ஆதி

என் ன தவம் செய்தனை யசோதா
எங்கும் நிறை பரப்ரம்மம் அம்மா என்றழைக்க (என் ன தவம்)

ஈரேழு புவனங்கள் படைத்தவனை
கையிலேந்தி சீராட்டிப் பாலுராட்டித் தாலாட்ட (என் ன தவம்)

சரகாதியர் தவ யோகம் செய்து
வருந்தி சாதித்ததை புனித மாதே எளிதில் பெற (என் ன தவம்)

பிரமனும் இந்திரனும் மனதில் பொறாமை கொள்ள (கண்ணனை)
உரலில் கட்டி வாய்பொத்திக் கெஞ்சவைத்தாய் தாயே (என் ன தவம்)

பாடல்: சின் னஞ்சிறு கிளியே கண்ணம்மா சுப்ரமணிய பாரதி ராகம்: ராகமாலிகா

சின் னஞ்சிறு கிளியே கண்ணம்மா செல்வக் களஞ்சியமே
என் னைக் கலி தீர்த்தே உலகில் ஏற்றம் புட்டிய வந்தாய்

பிள்ளைக் கனியமுதே கண்ணம்மா பேசும் பொற்சித்திரமே
அள்ளி அணைத்திடவே என் முன்னே ஆடி வரும் தேனே

ஓடி வருகையிலே கண்ணம்மா உள்ளம் குளிருதடி
ஆடித் திட்டதல் கண்டால் உன் னைப்போய் ஆவி தழுவுதடி

உச்சிதனை முகர்ந்தால் கருவம் ஓங்கி வளருதடி
மெச்சியுனை ஊரார் புகழ்ந்தால் மேனி சிலிர்க்குதடி

கன் னத்தில் முத்தமிட்டால் உள்ளந்தான் கள்வெறி கொள்ளுதடி
உன் னைத் தழுவிடலோ கண்ணம்மா உன் மத்தமாகுதடி

சற்றுன் முகம் சிவந்தால் மனது சஞ்சலமாகுதடி
நெற்றி சுருங்கக் கண்டால் எனக்கு நெஞ்சம் பதைக்குதடி

உன் கண்ணில் நீர் வடிந்தால் என் நெஞ்சில் உதிரம் கொட்டுதடி
என் கண்ணிற் பாவையன் றோ கண்ணம்மா என் னுயிர் நின் னதன் றோ

சொல்லு மழலையிலே கண்ணம்மா துன் பங்கள் தீர்த்திடுவாய்
முல்லைச் சிடிப்பாலே எனது மூர்க்கம் தவிர்த்திடுவாய்

இன் பக் கதைகளெல்லம் உன் னைப்போல் ஏடுகள் சொல்வதுண்டோ
அன் பு தருவதிலே உன் னை நேர் ஆகுமோர் தெய்வம் உண்டோ

மார்பில் அணிவதற்கே உன் னைப்போல் வைர மணிகளுண்டோ
சீர்பெற்று வாழ்வதற்கே உன் னைப்போல் செல்வம் பிடித்துமுண்டோ

தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை - கண்ணன் தெருவிலே பெண்களுக்கோயாத தொல்லை + (தீராத)

தின் னப் பழம் கொண்டு வருவான் - பாதி
தின் கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான்
என் னப்பன் என் னையான் என் றால் - அதனை
எச்சிற் படுத்திக் கடித்துக் கொடுப்பான் (தீராத)

அழகுள்ள மலர் கொண்டு வந்தே - என் னை
அழ அழச் செய்தபின் கண்ணை மூடிக் கொள்
குழலிலே சூட்டுவேன் என் பான் - என் னைக்
குருடாக்கி மலாடனை தோழிக்கு வைப்பான் (தீராத)

பின் னலைப் பின் னின் றிழுப்பான் - தலை
பின் னே திரும்புமுன் நேர் சென்று மறைவான்
வண்ணப் புதுச் சேலை தனிலே - புழுதி
வாடிச் சொறிந்தே வருத்திக் குலைப்பான் (தீராத)

புல்லாங்குழல் கொண்டு வருவான் - அமுது
பொங்கித் ததும்பு நல் கீதம் படைப்பான்
கள்ளால் மயங்குவது போலே - அதனைக்
கண்மூடி வாய்திறந்தே கேட்டிருப்போம் (தீராத)

பாடல்: குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா

இயற்றியவர்: ராஜாஜி பாடியர்: எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி

ராகம்: ராகமாலிகா

சிவரஞ்சனி

குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
குறையொன்றும் இல்லை கண்ணா
குறையொன்றும் இல்லை கோவிந்தா (குறை)

கண்ணுக்குத் தொடியாமல் நிற்கின் றாய் கண்ணா
கண்ணுக்குத் தொடியாமல் நின் றாலும் எனக்கு
குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
வேண்டியதைத் தந்திட வேங்கடேசன் என் றிருக்க
வேண்டியது வேறில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா

[காபி]

திரையின் பின் நிற்கின் றாய் கண்ணா - உன் னை
மறையோதும் ஞானியர் மட்டுமே காண்பார்
என் றாலும் எனக்கொன்றும் குறையில்லை கண்ணா
குன்றின் மேல் கல்லாகி நிற்கின்ற வரதா
குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா

[சிந்து பைரவி]

கலிநாளுக்கிறங்கி கல்லிலே இறங்கி
நிலையாகக் கோவிலில் நிற்கின் றாய் கேசவா
குறையொன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
யாதும் மறுக்காத மலையப்பா உன் மார்பில்
ஏதும் தர நிற்கும் கருணைக் கடல் அன் னை
என்றும் இருந்திட ஏது குறை எனக்கு
ஒன்றும் குறையில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா

மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா

பாடல்: மலைமேலே வாழுகின்ற மாதவா

குரல்: T M செளந்தரராஜன்

மலைமேலே வாழுகின்ற நீலவண்ணா மலர்வாயில் சிடிப்படும்ப
மலர்க்கரத்தில் அருள் விளங்க
மலர்ப்பாதம் நொந்தாலும் எமைக்காக்க வந்திடுவாய்
நீலவண்ணா எமைக்காக்க வந்திடுவாய்

மலைமேலே வாழுகின்ற மாதவா - மக்கள்
குறைதீர்க்க மனம் இறங்கும் தூயவா (மலைமேலே)

சங்குசக்கரம் கொண்டவன் நீயல்லவா
சங்கடம் தீர்த்தெமை ஆளும் வல்லவா (மலைமேலே)

மங்கல மணி முழங்கும் கோயிலிலே
மணியாரம் விளங்க நிற்கும் திருமார்பா
அன் புகொண்டுனை வணங்கும் பக்தர்களை
அருகிருந்து காப்பாற்றும் மலர்ப்பாதா (மலைமேலே)

பாடல்: எந்த வினையானாலும் வந்த வழியேகிட குரல்: T M செளந்தரராஜன்

எந்த வினையானாலும் வந்த வழியேகிட
சிந்தை கனிந்தருள்வாய் ஸ்ரீ வெங்கடேசா (எந்த)

வந்தனை செய்துன்னை வழிபடும் அடியார்கள்
வாழ்வில் இன் பம் யாவும் வழங்கிடும் ஸ்ரீநிவாசா (எந்த)

தொல்லை தரும் வாழ்வில் நிம்மதி ஏதென்று
சொல்லாமல் சொல்லியுள்ளம் அலைந்திடும்போது
எல்லையில்லா உந்தன் மகிமையை மறவாது
எண்ணத்திலே கொண்டு ஏற்றுமன் பர் வாழ்வில் (எந்த)

பாடல்: நீ போய் அழைத்து வாடி அம்புஜம் கிருஷ்ணா

ராகம்: காபி

தாளம்: ஆதி

நீ போய் அழைத்து வாடி - சகியே
நீலமேக வ்யாமளனை இன்று (நீ போய்)

நினைந்து நினைந்து நெஞ்சம் புண்ணாகுதே
நீதியிதல்லவென்று நோட்டை சொல்லியே (நீ போய்)

நீராடும் கரைதனில் நித்தமும் வந்தெனை
நெருங்கிப் பேசியது நினைவுதான் இல்லையோ
கணமும் பிடிபேனென்று கைமேல் அடித்ததை
கண்ணனிடம் சொல்லி கடுகி வருகவே (நீ போய்)

பாடல்: சுட்டும் விழிச் சுடர்தான் கண்ணம்மா சுப்ரமணிய பாரதி

சுட்டும் விழிச் சுடர்தான் கண்ணம்மா சூரிய சந்திரரோ
வட்டக் கரியவிழி கண்ணம்மா வானக் கருமை கொல்லோ
பட்டுக் கருநீலப் புடவை பதித்த நல் வயிரம்
நட்ட நடு நிசியில் தொடியும் நட்சத்திரங்களாடி (சுட்டும்)

சோலை மலரொளியோ உனது சுந்தரப் புன் னகைதான்
நீலக் கடலலையே உனது நெஞ்சிலலைகளாடி
கோலக் குயிலோசை உனது குரலினிமிமையாடி
வாலைக் குமாடியாடி கண்ணம்மா மருவக் காதல் கொண்டேன் (சுட்டும்)

சாத்திரம் பேசுகிறாய் கண்ணம்மா சாத்திரம் ஏதுக்கடி
 ஆத்திரம் கொண்டவர்க்கே கண்ணம்மா சாத்திரம் உண்டோடி
 மூத்தவர் சம்மதியில் வதுவை முறைகள் பின் பு செய்வோம்
 காத்திருப்பேனோடி இது பார் கன் னத்து முத்தம் ஒன்று (கட்டும்)

பாடல்: காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா

சுப்ரமணிய பாரதி

ராகம்: யதுகுல காம்போதி

தாளம்: ஆதி

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா - நின் றன்
 காடியநிறம் தோன் றுதையே நந்தலாலா (காக்கை)

பார்க்கும் மரங்களெல்லாம் நந்தலாலா - நின் றன்
 பச்சை நிறம் தோன் றுதையே நந்தலாலா (காக்கை)

கேட்கும் ஒலியிலெல்லாம் நந்தலாலா - நின் றன்
 கீதம் இசைக்குதடா நந்தலாலா
 தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா - நின் னைத்
 தீண்டும் இன் பம் தோன் றுதடா நந்தலாலா (காக்கை)

பாடல்: கண்ணன் வருகின்ற நேரம்

ஊத்துக்காடு வெங்கடசுப்பையர்

ராகம்: காவடிச் சிந்து

தாளம்: தீஸ்ர கதி

கண்ணன் வருகின்ற நேரம் கரையோரம்
 தென்றல் கண்டு கொழித்தது பாரும்
 கானத்திடை மோனக் குயிலோசைக்கிடை
 யானத்தரமானக் குழலிசைக் கேடும்
 போன ஆவியெல்லாம் கூட மீழும் (கண்ணன்)

சல்ல சலனமிட்டோடும் நதி பாடும் - வனம்
 தங்கித் தங்கி சுழன்றாடும் - நல்ல
 துதிபாடிடும் அடியாரவர் மனமானது இதுபோலென
 துள்ளித் துள்ளி குதித்தோடும் - புகழ்
 சொல்லிச் சொல்லி இசை பாடும்

கண்ணன் நகைபோலும் முல்லை இணையில்லை - என்று
 கண்டதும் வண்டொன்றும் வல்லை - இது
 கனவோ அல்ல நனவோ எனக் கருதாதிரு மனமே - ஒரு
 காலமும் பொய்யொன்றும் சொல்லேன் - எங்கள்
 கண்ணனன் றி வேறு இல்லை

தாழைமடல் நீத்து நோக்கும் முல்லை பார்க்கும் - என் ன
 செளக்கியமோ என்று கேட்கும் - அட
 மொழிபேசிட இதுவோ பொழுதெனவோ அது - வரும்
 மாதவன் முத்துமுடியினில் சேர்வோம் - அங்கே
 மெத்த மெத்தப் பேசி நேர்வோம்

சில திரைப்பட பாடல்கள்

- 1.கண்ணன் என்னும் மன் னன் பேரை சொல்ல,சொல்ல
- 2.கண்ணனுகெத்தனை கோவிலோ?
- 3.கண்ணா, கருமை நிற கண்ணா
- 4.திருமால்பெருமை - படத்தின் அனைத்து பாடல்களும்
- 5.சின் ன சின் ன கண்ணனுக்கு என் ன வேண்டும்..

கிருஷ்ண ஜெயந்தி கோலங்கள்

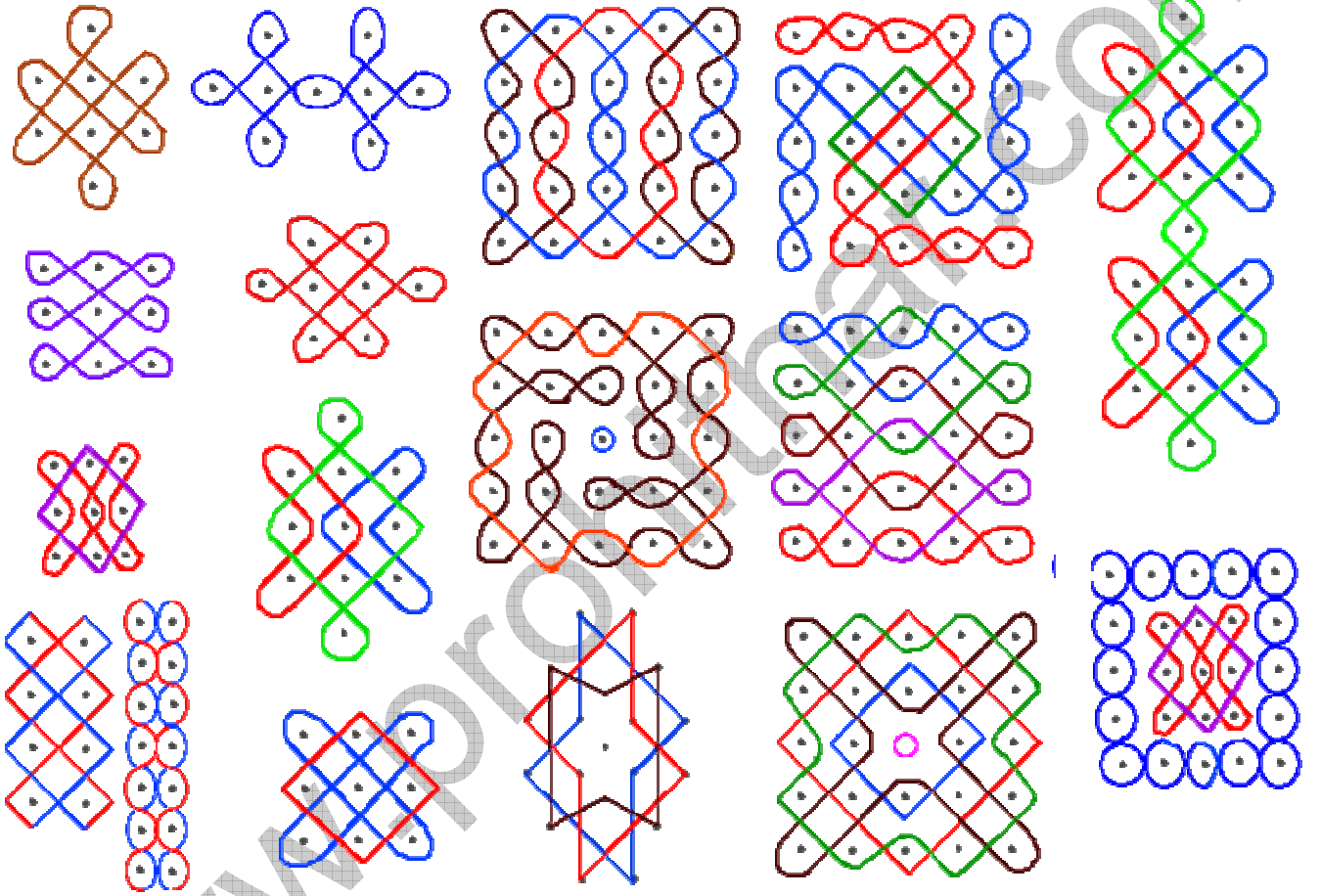
கிருஷ்ண ஜெயந்தி அன்று வீட்டில் பாலகிருஷ்ணன் வருகை தரும் வகையின் சிறிய பாதங்கள் வீட்டின் வாசலில் துவங்கி பூஜை அறையினை நோக்கி நடந்து வருவது போன்று சிறிய பாதங்களை கோலத்தால் இடவேண்டும்

பொதுவாக சிறிய குழந்தைகளின் காலில் பச்சரிசி மாவினால் தடவி மாவடன் குழந்தையை நடக்கவைத்து ரசித்துப்பார்ப்பார்கள்

இறைவனின் திருவடியை கோலமாக இட்டு வழிபடுதல் மிகமுக்கியம், எட்டு இதழ் தாமரைக்கோலங்களால் வீட்டை அழகு படுத்துதல் நன்று

இங்கே சில எளிய புள்ளி-சிக்கல் கோலங்கள் தந்துள்ளேன்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாதம், ராதை பாதம்

நமது அன் மை பகுதி மற்றும் வெளிநாடுகளில் வழிபாடு

தாம்பரம் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் ஆயர்குடி மக்கள் தொன்றுதொட்டு கிருஷ்ண ஜெயந்தியை வழிபடுகிறார்கள், அன்றைய தினம் உறிவினையாட்டு, குழந்தைகளுக்கு மாறுவேடப்போட்டிகள், கபடிப்போட்டிகள் விமர்சையாக கொண்டாடுகிறார்கள்

கடப்பேரி, இரும்புலியூர், அகரம், பழைய பெருங்களத்தூர், எருமையூர், பழந்தண்டலம், மண்ணிவாக்கம், மண்ணிமங்கலம், சோமமங்கலம், கன்னடபாளையம், திருநீர்மலை, சிட்லபாக்கம், சேலையூர், மாடம்பாக்கம், இராஜகீழ்பாக்கம் மற்றும் தாம்பரம் காஞ்சிபுரம் வழியில் உள்ள யாதவ இனத்தினர் அதிகம் வாழும் இடங்களில் மிகவும் கலாசார ஈடுபாட்டுடன் வழிபடுகிறார்கள். சானட்டோரியம் யாதவ சங்கத்திலும் சிறப்பாக கொண்டாடுகிறார்கள்

தாம்பரம் நகரத்தில் உள்ள சங்கர வித்யாலயா, சீதாதேவி கரோடியா, வள்ளுவர் குருகுலம், முடிச்சூர் விவேகானந்தா பள்ளிகளில் மிகவும் சிறப்பாக மாணவர்களை கொண்டு நிகழ்ச்சிகளை விளம்பர நோக்கம் இன்றி சமூக நிகழ்ச்சியாக நடத்துகிறார்கள்.

சமூக வழிபாடு: கிழக்கு தாம்பரம் பகுதியில் இருக்கும் மகளிர் சங்கம், ஆன்மீக குழுக்கள் மிகவிரிவாக வழிபாட்டு நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

அஹோபில மடம்:

கிழக்கு தாம்பரத்தில் உள்ள அஹோபில மடத்தில் பிரம்மாண்ட மாக கொண்டாடுவார்கள், இதை நேரில் சென்று பார்த்தாலே மிகவும் புன் னியம்

SRI AHOBILA MATH

8A, AARTHI NAGAR, EAST TAMBARAM, SELAIYUR, CHENNAI 600 059.

Phone:044-22790814, 22397567, 094444 45330, 094444 54493 & 94440 29819

<http://www.ahobilamutt.org>

ஸ்ரீ முரளிதர குருஜி மடம்:

ஆடல், பாடல் என மிக அற்புதமாக மிக தத்ருபமாக இயற்கை சூழலில் நடைபெறும் கிருஷ்ண ஜெயந்தி வழிபாடுகளை காண தாம்பரம் ஸ்ரீ பெருமந்தூர் வழியில் அமைந்துள்ள மலைப்பட்டு கிராமத்தில் அமைந்துள்ள மதுராபுரி ஆசிரமத்தை தரிசிப்பது நன்று, மேலும் இங்கு இயங்கும் வேத பாட சாலை மாணவர்களின் வேத கோஷங்களுடன் இறைவழிபாடு அற்புதமாக கொண்டாடுவார்கள்.

New No.51, Old No.24, 7th Avenue, Ashok Nagar, Chennai-600083, India, Ph. - 044-24895875

e-mail: contact@madhuramurali.org <http://www.madhuramurali.org>

வெளிநாடுகளில் நாடுகளில்

இஸ்கான் அமைப்பினர் மிக விரிவான ஏற்பாடுகளை செய்துள்ளார்கள், அவர்களின் வழிபாட்டு முறையே மிகவும் அலாதிமானது. அனைத்து நாடுகளிலும் அவர்கள் வழிபாட்டு கோவில், மடங்கள், சமூககூடங்கள் ஆகியவற்றில் தங்களின் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகிறார்கள்

<http://www.vnn.org/>

<http://www.iskcon.org>

சிங்கப்பூரில் வட இந்தியர்களால் நடத்தப்படும் வாட்டர்லூ ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோவிலில் நள்ளிரவில் நடைபெறும் விழா மிகவும் பிரசித்திப்பெற்றது, ஒலி ஒளி காட்சிகள் கண்ணுக்கு விருந்தாக இருக்கும்

Sri Krishnan Temple

152 Waterloo Street, Singapore 187961

Tel: 6337 7957 Fax: 6334 2712

Sri Krishna Mandir

No. 9 Geylang Lorong 29, #03-02 / #04-02, Singapore 388065

Nearest MRT Station: Aljunied (EW9), Tel: (65) 62502280, Fax: (65) 62507716,

Email: sri.krishna.mandir@gmail.com <http://www.krsnamandir.org>

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

1. ஓம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நம:
2. ஓம் கமலாநாதாய நம:
3. ஓம் வாஸுதேவாய நம:
4. ஓம் ஸனாதநாய நம:
5. ஓம் வஸுதேவாத்மஜாய நம:
6. ஓம் புண்யாய நம:
7. ஓம் லீலாமானுஷ விக்ரஹாய நம:
8. ஓம் ஸ்ரீ வதஸ் கௌஸ்துபதராய நம:
9. ஓம் யசோதாவத்ஸலாய நம:
10. ஓம் ஹரயே நம:
11. ஓம் சதுர்ப்ஜாதத் சக்ராஸி கதா சங்காத்யுதாய நம:
12. ஓம் தேவகீநந்தநாய நம:
13. ஓம் ஸ்ரீசாய நம:
14. ஓம் நந்தகோப ப்ரியாத்மஜாய நம:
15. ஓம் யமுனாவேக ஸம்ஹாரிணே நம:
16. ஓம் பலபத்ர ப்ரியானுஜாய நம:
17. ஓம் பூதநாஜீவித ஹராய நம:
18. ஓம் சகடாஸுர பஞ்ஜனாய நம:
19. ஓம் நந்தவ்ரஜ ஜநானந்திணே நம:
20. ஓம் ஸச்சிதானந்த விக்ரஹாய நம:
21. ஓம் நவநீத விலிப்தாங்காய நம:
22. ஓம் நவநீதநடாய நம:
23. ஓம் அநகாய நம:
24. ஓம் நவநீத நவாஹாராய நம:
25. ஓம் முசுருந்த ப்ரஸாதகாய நம:
26. ஓம் ஷோடசஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ரேசாய நம:
27. ஓம் த்ரிபங்கிணே நம:
28. ஓம் சுகவாகம்ருதாப் தீந்தவே நம:
29. ஓம் கோவிந்தாய நம:
30. ஓம் யோகிநாம் பதயே நம:
31. ஓம் வத்ஸவாடசராய நம:
32. ஓம் அனந்தாய நம:
33. ஓம் தேனுகாஸுர பஞ்ஜனாய நம:
34. ஓம் த்ருணீக்ருத த்ருணாவர்த்தாய நம:
35. ஓம் யமளார்ஜுன பஞ்ஜனாய நம:
36. ஓம் உத்தால தாலபேத்ரே நம:
37. ஓம் தமால ச்யாமலா க்ருதயே நம:
38. ஓம் கோபகோபீச்வராய நம:
39. ஓம் யோகிணே நம:
40. ஓம் கோடிஸுரீய ஸம்ப்ராய நம:
41. ஓம் இளாபதயே நம:
42. ஓம் பரஸ்மை ஜ்யோதிஷே நம:
43. ஓம் யாதவேந்த்ராய நம:
44. ஓம் யதூத்வஹாய நம:
45. ஓம் வனமாலிணே நம:
46. ஓம் பீதவாஸஸே நம:
47. ஓம் ஓம் பாரிஜாதாப ஹாரகாய நம:
48. ஓம் கோவர்த்தனா சலோத்தர்த்ரே நம:
49. ஓம் கோபாலாய நம:
50. ஓம் ஸர்வபாலகாய நம:
51. ஓம் அஜாய நம:
52. ஓம் நிரஞ்ஜனாய நம:
53. ஓம் காமஜனகாய நம:
54. ஓம் கஞ்ஜலோசனாய நம:
55. ஓம் மதுக்னே நம:
56. ஓம் மதுராநாதாய நம:
57. ஓம் த்வாரகா நாயகாய நம:
58. ஓம் பலிணே நம:
59. ஓம் ப்ருந்தாவனாந்தஸ் ஸஞ்சாரிணே நம:
60. ஓம் துளஸீதாம பூஷணாய நம:
61. ஓம் ச்யமந்தக மணேர்ஹர்த்ரே நம:
62. ஓம் நரநாராயணாத் மகாய நம:
63. ஓம் குப்ஜாக்ருஷ்ணாம் பரதராய நம:
64. ஓம் மாயிணே நம:
65. ஓம் பரமபுருஷாய நம:
66. ஓம் முஷ்டிகாஸுர சாணூர மல்லயுத்த விசாரதாய நம:
67. ஓம் ஸம்ஸாரவைரிணே நம:
68. ஓம் கம்ஸாரயே நம:
69. ஓம் முராரயே நம:
70. ஓம் நரகாந்தகாய நம:
71. ஓம் அனாதிப்ரஹ்ம சாரிணே நம:
72. ஓம் க்ருஷ்ணா வ்யஸன கர்சகாய நம:
73. ஓம் சிசுபாலசிரச் சேத்ரே நம:
74. ஓம் துர்யோதன குலாந்தகாய நம:
75. ஓம் விதூராக்ருரவரதாய நம:
76. ஓம் விச்வரூபப்ரதர் சகாய நம:
77. ஓம் ஸத்யவாசே நம:
78. ஓம் ஸத்யஸங்கல்பா நம:ய
79. ஓம் ஸத்யபாமாரதாய நம:
80. ஓம் ஜயிநே நம:
81. ஓம் ஸுபத்ராபூர்வஜாய நம:
82. ஓம் விஷ்ணவே நம:
83. ஓம் பீஷ்மமுக்தி ப்ரதாயகாய நம:
84. ஓம் ஜகத்குரவே நம:
85. ஓம் ஜகந்நாதாய நம:
86. ஓம் வேணுநாத விசாரதாய நம:
87. ஓம் வ்ருஷபாஸுர வித்வம்ஸிணே நம:
88. ஓம் பாணாஸுர பலாந்தகாய நம:
89. ஓம் யுதிஷ்டிர ப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
90. ஓம் பர்ஹி பர்ஹாவதம் ஸகாய நம:
91. ஓம் பார்த்தஸாரதயே நம:
92. ஓம் அவ்யக்தாய நம:

93. ஓம் கீதாம்ருத மஹோததயே நம:
 94. ஓம் காளீயபண மாணிக்ய ரஞ்ஜித ஸ்ரீபதாம்
 புஜாய நம:
 95. ஓம் தாமோதராய நம:
 96. ஓம் யஜ்ஞபோக்த்ரே நம:
 97. ஓம் தானவேந்த்ர விநாசகாய நம:
 98. ஓம் நாராயணாய நம:
 99. ஓம் பரப்ரஹ்மணே நம:
 100. ஓம் பந்தகாசன வாஹனாய நம:

101. ஓம் ஜலக்ரீடா ஸமாஸக்த கோபீ வஸ்த்ரா
 பஹாரகாய நம:
 102. ஓம் புண்யச்லோகாய நம:
 103. ஓம் தீர்த்தபாதாய நம:
 104. ஓம் வேதவேத்யாய நம:
 105. ஓம் தயாநிதயே நம:
 106. ஓம் ஸர்வபூதாத்மகா நம:ய
 107. ஓம் ஸர்வ க்ரஹ ஞுபிணே நம:
 108. ஓம் பராத்பராய நம:

ஓம் பாலகிருஷ்ணாய நம: நாநாவித பத்ரபுஷ்பாணி ஸமர்ப்பயாமி

சர்வ காயத்ரி மந்திரங்கள்

ஸ்ரீ காயத்ரி மந்திரம்

ஓம் பூர் புலஹ ஸ்வஹ
 தத் ஸவிதுர் வரேண்யம்
 பர்ஹோ தேவஸ்ஸிய தீமஹி
 தியோ யோ நஹ ப்ரஸோதயாத்

ஸ்ரீவிக்னேஸ்வர காயத்ரி
 ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி
 தந்நோ (தந்தி) ப்ரஸோதயாத். (:கணபதி)

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மா காயத்ரி
 ஓம் வேதாத்மகாய வித்மஹே ஹிரண்ய கர்பாய தீமஹி
 தந்நோ ப்ரஹ்ம:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண காயத்ரி
 ஓம் தாமோதராய வித்மஹே ருக்மணீவல்லபாய தீமஹி
 தந்நோ கிருஷ்ண:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ ராம காயத்ரி
 ஓம் தாஸரதாய வித்மஹே ஸீதா வல்லபாய தீமஹி
 தந்நோ ராம:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ காயத்ரி
 ஓம் வஜ்ரநாகாய வித்மஹே தீக்ஷணே தம்ஷ்டராய தீமஹி
 தந்நோ நரஸிம்ஹ: ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு காயத்ரி
 ஓம் நாராயணாய வித்மஹே வாசுதேவாய தீமஹி
 தந்நோ விஷ்ணு:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச காயத்ரி
 ஓம் நிரஞ்ஜனாய வித்மஹே நிராபாஸாயதீமஹி
 தந்நோ ஸ்ரீநிவாஸ:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ சுதர்சனர் காயத்ரி
 ஓம் ஸஃதர்ஸநாய வித்மஹே ஜ்வாலா சக்ராய தீமஹி
 தந்நோ சக்ர:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மிஹயக்ரீவ காயத்ரி
 ஓம் தம் வாகீச்வராய வித்மஹே ஹயக்ரீவாய தீமஹி
 தந்நோ லக்ஷ்மி:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி வராஹ காயத்ரி
 ஓம் தநுர்த்தராய வித்மஹே வக்ரதம் ஷ்டராய தீமஹி
 தந்நோ வராஹ:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ ஆதி சேஷன் காயத்ரி
 ஓம் ஸகஸ்ர சீர்ஷாயவித்மஹே விஷ்ணுதல்பாய தீமஹி
 தந்நோ நாக:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி காயத்ரி
 ஓம் மஹ லக்ஷ்மீயை வித்மஹே விஷ்ணு பத்நயை சதீமஹி
 தந்நோ லக்ஷ்மீ:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய காயத்ரி
 ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே வாயுபுத்ராய தீமஹி
 தந்நோ மாருதி:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ கருடன் காயத்ரி
 ஓம் தத்புருஷாயவித்மஹே ஸஃவர்ண பக்ஷ்ய தீமஹி
 தந்நோ கருட:ப்ரஸோதயாத்.

ஸ்ரீ சங்கரன் காயத்ரி
 ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே மஹா தேவாய தீமஹி
 தந்நோ ருத்ர: ப்ரஸோதயாத்.

அடியேன்

பாலு. சரவண சர்மா

பழைய தாம்பரம் – பரம்மபரை புரோகிதர்-ஜோதிடர்

9, 4வது தெரு, கல்யாணநகர், தாம்பரம், சென்னை 45

தொலைபேசி: 91 44 2226 1742, கைத்தொலை பேசி 98403 69677

Email: prohithar@gmail.com

Web: www.prohithar.com

|| ஸ்ரீ கிருஷ்ணாப்பனம் ||

WWW.PROHITHAR.COM

Page 29 of 29